

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Rok II. Nr 175 (277) Białystok, środa 23 lipca 1952 r. A Cena 15 groszy

Sejm Ustawodawczy R. P. uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

W dniu 22 bm. na historycznym 107 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego R. P. Izba uchwaliła kwalifikowaną większością, jednomyślnie, Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Tekst Konstytucji oraz sprawozdanie z posiedzenia Sejmu — zamieszczamy wewnątrz numeru

Ślubujemy dziś wszyscy na wierność Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej walczącej o pokój i rozkwit naszego narodu

Przemówienie Prezydenta R. P. tow. Bolesława Bieruta wygłoszone w dniu Święta Odrodzenia — 22 lipca 1952 r.

Obywateli! Młodzieży polskiej! Przodownicy pracy i nauki! Uczestnicy Złotu w stolicy!

Polacy ze wszystkich miast i wsi!

Witam Was i pozdrawiam z całego serca w dniu naszego święta narodowego!

Osiem lat temu na ziemi polskiej, znajdującej się pod tyranją hitlerowskich najezdców, wkroczyły braterskie, wyzwolenie armie radzieckie. Kraj nasz dzięki temu odzyskał całkowitą wolność! Naród polski święci ten dzień swego wyzwolenia przesyłając gorące uczucia wdzięczności i przyjaźni narodom radzieckim i ich wielkiemu wodzowi Józefowi Stalinowi.

Radosnym i szczęśliwym jest dzień dzisiejszy dla wszystkich, którzy kochają naszą Ojczyznę. Do wielkiej księgi dzieł Polski wpisała została nowa zwycięska i pełna chwały karta — Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Nie była daremna ciężka i długa walka naszych ojców, nie daremne były krew i znoj tych, którzy za wolność i zwycięstwo ludu polskiego oddali swe życie. Przynoszą i przyniosą będą w coraz większym stopniu obfity plon pracy i wysiłki całego dzisiejszego pokolenia przodowników i budowniczych Polski Ludowej.

Młodzi Przyjaciele!

Wasz piękny Złot w stolicy kraju w te pamiętne dni nie jest tylko zwykłą radosną uroczystością — ma on głębsze znaczenie. Wasz Złot jest apelem młodych patriotów do całego narodu.

Za chwilę młodzież polska Waszymi ustami złoży Ojczyźnie naszej ślubowanie, które stanie się wyrazem najgorętszych uczuć każdego patrioty — niezależnie od wieku. Z najgłębszym wzruszeniem powtarzać będzie dziś wraz z Wami cała Polska najbardziej uroczyste zobowiązanie, jakie może złożyć swej Ojczyźnie naród sercami swej młodzieży.

Budujemy Polskę, budujemy socjalizm. Jako lepsi i sprawliwsi ustrój społeczny. Nie było jeszcze w dziejach Polski równie wzniosłej sprawy, równie wielkiego zadania. Oznacza ono nie tylko nową epokę w wewnętrznym życiu całego narodu, ale i doniosły przełom w życiu każdej jednostki, w pracy, w myślach i uczuciach każdego z nas. Zwycięstwo socjalizmu to epoka odrodzenia w dziejach całej ludzkości. Poznać, zrozumieć i poświecić życie tej wielkiej sprawie — oto nasz cel, oto najsłodsza i najpiękniejsza zadanie dzisiejszego pokolenia.

Jak poznać, jak zrozumieć i przebudować życie osobiste, aby stać się zdolnym i przygotowanym do tego wzniosłego zadania, według którego oceniane będą nasze czyny przyszłego pokolenia ludzkiego?

Winnimy pilnie i wnikliwie poznawać wiedzę o prawach rozwoju społecznego, o życiu minionych pokoleń. Chodzi o to, aby poznać prawdę o tym, jak ciężko

na życiu społecznym i wypadała je podział społeczeństwa na klasy: na panów i niewolników, na szlachtę i chłopów, na kapitalistów i robotników, słowem na wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, na uciskanych i ich tyranów. Zadaniem naszego pokolenia jest znieść raz na zawsze podział ludzi na klasy, a droga do tego jest tylko jedna: rozwijać coraz wyżej gospodarkę uspołecznioną i budować socjalizm.

Winnimy rozwijać przodownictwo w pracy, podnosząc wciąż swe kwalifikacje, aby w ten sposób przyczynić się do rozkwitu gospodarczego Polski.

Spółowym, nieziszczalnym fundamentem socjalizmu jest nasz Plan 6-letni, plan uprzedmiotowienia i przebudowy go spodarzej. Jest to plan, który postawi gospodarkę narodową na poziomie współczesnych wymagań, zabezpieczy moc obronną kraju, stworzy podstawy dla coraz szybszego i pełniejszego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa.

Ażeby więc pomóc w budowaniu socjalizmu stawajmy jak najliczniej w pierwszych szeregach frontu narodowego w walce o pokój, w walce o Plan 6-letni.

Wyzyskiwacze czynili wszystko od tysięcy lat, aby spętać okowami przesądów myśli i światopoglądu ludu pracującego. Utrzymywanie w ciemności mas pracujących było zawsze metodą ochrony ustroju wyzysku i panowania wyzyskiwaczy.

Wielkim i najwznioślejszym zadaniem naszego pokolenia jest walka o to, aby nauka i wiedza miały jak najbardziej wolny i wszechstronny dostęp do umysłów wszyst-

kich ludzi, aby prawda zwyciężyła nad oszustwem, aby myśli ludzka rozwijała się twórczo bez wszelkich przeszkód, aby wyzwalała lud pracujący z wyzysku dopomagać mu również do wyzwolenia z odwiecznej niewoli przesądów i niewiedzy. W opar-

ciu więc o prawa zawarte w naszej Konstytucji, stałmy się bojownikami prawdy i wiedzy, kultury i postępu ogólnoludzkiego. W ten sposób przyspieszymy zwycięstwo socjalizmu.

Ustrój kapitalistyczny nie jest już w stanie opanować

rozkladu i kryzysu, który go toczy i podcina od wewnątrz. Ale wyzyskiwacze imperialistycznej — mimo to — chcą narzucić światu siłę zbrojną swe panowanie. Od dwóch lat przeszło usiłują oni bezskutecznie zniszczyć naród koreański, stosując najbardziej zbrodnicze środki masowego ludobójstwa. Ale zbrodnicze plany imperialistyczne obróci się w niwecz, jeśli przeciwstawią się im zważenie wszyscy ludzie, którzy pragną pokoju, a takich ludzi jest olbrzymia większość na świecie.

Zadaniem naszego pokolenia jest bronić pokoju przed knowaniami podpalaczy świata, rozwijać współpracę i wzmacniać przyjaźń między narodami uwolnionymi z pięty kapitalizmu. Bronić pokoju, bronić niepodległości własnego kraju i wypełniać nasz obowiązek wobec całej ludzkości.

Młodzi Przyjaciele!

Oto cztery najważniejsze sprawy, najważniejsze zadania, które stoją przed nami, przed całym naszym dzisiejszym pokoleniem — walka o wiedzę, o najwydajniejszą pracę, o prawdę, o pokój. Jest to zarazem walka o wzrost sił naszego państwa, walka o jedność narodu i jego rozkwit, walka o niepodległość i dobrobyt kraju.

Jak przygotować się, jak uzbroić się do tej walki?

Najlepszym i niezawodnym orężem w tej walce jest plastowanie w sercach i umysłach najpiękniejszych uczuć patriotyzmu i ofiarności, wielkiego pragnienia poznawania prawdy, kształcenia umysłu, oddania i poświęcenia sprawie ludu pracującego, sprawie narodowi i Ojczyźnie,

których wzór dawał nam wielcy patrioci i bohaterzy: Tadeusz Kościuszko, Adam Mickiewicz, Jarosław Dąbrowski, Ludwik Waryński, Feliks Dzierżyński, Marcell Nowotko, Karol Świerczewski, i wielu, wielu innych, przodujących narodowi bohaterów. Naszym zadaniem jest wychowywać i hartować — dług tych najlepszych wzorów samych siebie i najliczniejsze szeregi całej młodzieży polskiej. Uczmy ją i przekonywujemy, aby wypieniała resztki zła i brzydoty w naszym życiu, ponuro przeżytki starego ustroju burżuazyjnego, jego moralnego upadku, jego zdziwienia.

Młodzi Przyjaciele!

Przodownicy pracy i nauki to ci, którzy najmocniej kochają swój kraj, to ci, których nasza Konstytucja zaleca otoczyć powszechnym szacunkiem narodu. Czyż może być piękniejsza, bardziej zaszczytne uznanie niż to, które najwyższe prawa narodu przyznają przodownikom pracy.

Polska Ludowa złamała przywileje dla bogatych i szeregi rozwarła dla młodzieży bramę do nauki, do pracy, do awansu społecznego. Uchwalona dziś Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wcieleniem dążeń szeregu pokoleń, jest zabezpieczeniem rzeczy najdroższej sercu każdego Polaka: Ojczyzny wolnej i niepodległej, kwitnącej i sprawiedliwej.

Młodzi uczestnicy Złotu!

Jesteście tymi, którzy wyróżnili się ofiarnością, poświęceniem, oddaniem dla swego kraju. Jesteście przodownikami pracy i nauki! Wasze zobowiązania potrafiłście przełożyć w czyn twórczy i za to składam Wam w imieniu państwa gorące podziękowania i uznanie.

Nie wątpię, że Waszymi gorącymi uczuciami potrafiłcie zapalić serca milionowych rzesz młodzieży polskiej, która wraz z wami i całym narodem będzie tworzyć i realizować dalszych zdobyczy w budownictwie socjalistycznym, w pracy nad dalszym wzmacnianiem sił i potęgą naszej umiłowanej Ojczyzny. Na nas, na naszym pokoleniu i na Was, na podrastającym pokoleniu Polski Ludowej ciąży odpowiedzialność za dalsze wcielenie w życie tych wielkich idei, które zawarte są w naszej Konstytucji.

Ślubujemy więc dziś wszyscy na wierność Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rzeczypospolitej walczącej w trudzie codziennym o zwycięstwo sprawy pokoju między narodami, o świętą sprawę rozkwitu naszego narodu i wszystkich wolnych narodów, o szczęście wszystkich ludzi dobrej woli.

Nasza dzielna młodzież, ofiarna i bezgranicznie oddana swej Ojczyźnie Ludowej — niech żyje!

Solidarność i braterstwo zwycięskiego obozu pokoju i socjalizmu — niech żyje!

Nasza ukochana Ojczyzna — Polska Rzeczypospolita Ludowa — niech żyje!

Ślubowanie Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej

złożone w dniu 22 lipca 1952 r.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, na chwałę okryte sztandary, na testament wielkich patriotów i rewolucjonistów: Tadeusza Kościuszki, Adama Mickiewicza, Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Marcelego Nowotki, Karola Świerczewskiego, na krew ojców i braci naszych, poległych w walce o wolność i socjalizm, na Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która spełnia marzenia minionych pokoleń —

ślubujemy Tobie, Ojczyzno, my — synowie i córki ludu pracującego, młodzi przodownicy pracy i nauki, młodzi robotnicy, chłopci i żołnierze, umacniać władzę robotników i chłopów, walczyć z ciemnotą, zacofaniem i przesadami, pomnażać bogactwa narodu pracą i nauką, walczyć w pierwszych szeregach o wykonanie Planu 6-letniego, o rozwój nauki i wzrost kultury narodowej, o zwycięskie zbudowanie socjalizmu.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, oddać wszystkie siły świętej sprawie obrony pokoju przed amerykańskimi i hitlerowskimi podpalaczami i ludobójcami; strzec niezłomnie granic Twoich Na Bałtyku, Odrze i Nysie, umacniać naszą niepodległość i węzły braterstwa z obrońcami pokoju na całym świecie, rozwijać wleczystą przyjaźń z potężnym Krajem Radzieckim — ojczyzną Lenina i Stalina. Będziemy czujni i nieprzejednani wobec wrogów ludów i obcych najmitów, wobec zdrajców narodu i szkodników, będziemy wiernie strzegli mienia i dobra narodowego.

Ślubujemy wypełniać wskazania naszego Nauczyciela, Budowniczego Polski Ludowej — ukochanego Towarzysza Bolesława Bieruta, ofiarnie służyć sprawie rozkwitu i świetności Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Depesze W ÓSMĄ ROCZNICĘ ODRODZENIA POLSKI

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTA

Warszawa

W dniu ósmej rocznicy Odrodzenia Polski proszę Was, Towarzyszu Prezydencie, o przyjęcie serdecznych gratulacji od Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i ode mnie osobiście wraz z życzeniami dalszego rozkwitu Rzeczypospolitej Polskiej.

(—) N. SZWERNIK

Do
Prezesa Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza J. CYRANKIEWICZA

Warszawa

Z okazji święta narodowego, dnia odrodzenia Polski proszę Was, Towarzyszu Premierze, oraz Rząd Rzeczypospolitej Polskiej o przyjęcie moich przyjacielskich gratulacji wraz z życzeniami dla bratniego narodu polskiego — nowych sukcesów w budowie nowej, wolnej, ludowo - demokratycznej Polski.

(—) J. STALIN

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTA

Warszawa

Z okazji ósmej rocznicy święta narodowego Rzeczypospolitej Polskiej przesyłam Wam, Rządowi i narodowi Rzeczypospolitej Polskiej, serdeczne gratulacje w imieniu Rządu i narodu Chińskiej Republiki Ludowej.

Wspaniałe sukcesy jakie naród polski osiągnął w rozwoju przemysłu i rolnictwa otworzy nieograniczoną promienną perspektywę rozkwitu Rzeczypospolitej Polskiej.

Niechaj naród polski osiąga nowe sukcesy w budowie socjalizmu i w obronie pokoju!

Przewodniczący Centralnego
Rządu Ludowego
Chińskiej Republiki Ludowej
MAO TSE-TUNG

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTA

Warszawa

Z okazji ósmej rocznicy wyzwolenia narodu polskiego spod jarzma faszystowskiego, przez wielką Armię Radziecką przesyłam Wam, Szanowny Towarzyszu Prezydencie oraz Wam, Waszej osobie zaprzyjaźnionemu narodowi polskiemu, najszersze gratulacje i życzenia w imieniu Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i w swoim własnym.

Zyczę Wam, Szanowny Towarzyszu Prezydencie, dobrego zdrowia i nowych sukcesów w Waszej owocnej działalności dla dobra narodu polskiego i sprawy pokoju na całym świecie.

Przewodniczący Prezydium
Najwyższego Zgromadzenia Ludowego
Koreańskiej Republiki
Ludowo-Demokratycznej
KIM DU BON

Młodzież polska ślubuje Ojczyźnie

W dniu Święta Odrodzenia, w historycznym dniu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 200 tys. uczestników Złota Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej zebrałych w bohaterskiej Warszawie złożyło w imieniu młodzieży polskiej uroczyste ślubowanie swej ludowej Ojczyźnie.

Plac Zwycięstwa, gdzie grupuje się młodzież, wygląda jak olbrzymi, barwny bukiet kwiatów.

O godzinie 10 dźwięki orkiestr i pieśni przerywają potężny okrzyk: „Bierut niech żyje”. Orkiestra gra hymn narodowy. Przybywa Prezydent Bolesław Bierut.

Obok Prezydenta na trybunie zajmują miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Marszałek Sejmu Ustawodawczego W. Kowalski, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem J. Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele Prezydium Zarządu Głównego ZMP, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele władz naczelnych stronnictwa politycznych, przedstawiciele prezydium klubów poselskich. Obecni są również kierownicy delegacji zagranicznych.

Tysiące roziskrzonych oczu, płonących entuzjazmem twarzy zwróconych jest na Prezydenta przemawiającego do zebranych

(Przemówienie Prezydenta podajemy na str. 1).

W czasie przemówienia przemawiają się jak potężna fala nad wielkim placem okrzyki „Stalin, Bierut, Pokój”, „Niech żyje nasza ukończona Ojczyzna”, „Niech żyją budowniczości Polski Ludowej”. Po przemówieniu Prezydenta długi trwają owacje na cześć Nauczyciela i Przyjaciela młodzieży polskiej, przywódcy narodu polskiego.

Rozlegają się dźwięki granego na trąbkach hejnału.

Na mównicy staje przewodniczący Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej — Władysław Matwin i podnosi rękę do ślubowania. Las rąk wyraża nad głowami manifestantów. Młodzież polska ślubuje Ojczyźnie. (Tekst ślubowania podajemy na str. 1). Z przepelniającą serca dumą powtarzają uroczyste najpełniej polscy chłopcy i dziewczęta słowa ślubowania. Po tej najwznioślejszej w życiu młodego pokolenia Polski chwili zrywa się bojowy hymn „Naprzód młodzieży świata”.

Wysoko w niebo unosi się 25 tys. gołębi — symboli pokoju, a wraz z nimi rozbrzmiewa gorący okrzyk „Pokój, Stalin, Bierut, Pokój” — długo nie milkną entuzjastyczne okrzyki. Serdeczne, pełne zapалу witaly towarzysząc opuszczającemu plac Zwycięstwa Prezydentowi Bolesławowi Bierutowi.

Z dyskusji sejmowej nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

W dalszym ciągu dyskusji sejmowej nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w dniu 19 bm. pos. Jaworska (PZPR) omówiła utrwalone w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wielkie prawa z jakich korzysta młodzież polska.

Tematem przemówienia pos. Wojas (PZPR) była — oparta na projekcie Konstytucji — analiza pracy jako prawa, obowiązku i sprawy honoru każdego obywatela.

Pos. Chajn (SD) poświęcił swe przemówienie analizie podstawowych założeń, zadań oraz zasad organizacji działania sądów i prokuratury w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przemówienie pos. Piwo-warskiej (PZPR) dotyczyło zagwarantowanych w projekcie Konstytucji praw do pracy, wypoczynku, ochrony zdrowia oraz pomocy w razie

choroby lub niezdolności do pracy.

Pos. Wycech (ZSL) omówił postanowienia projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dotyczące prawa obywateli do nauki, do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodu polskiego.

Pos. Sztachelska (PZPR) omówiła w swym wystąpieniu zagwarantowane w projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej prawa ko-biet.

Na posiedzeniu w dniu 21 lipca br. pierwszy zabrał głos pos. Kołodziej (bezpart.), który w swym przemówieniu wykazał, że projekt Konstytucji wyrasta z bogatej historii walk ludów o prawa i z rewolucyjnych przemian, jakie dokonywały się w Polsce w warunkach władzy ludowej oraz, że zabezpiecza on narodowi polskiemu drogę do zbudowania socjalizmu.

ten sposób wielkie szkody go-spodarcie narodowej.

Dlatego wciąż musi trwać z niesłabnącą siłą w każdym zakładzie pracy i instytucji ciągła praca nad wytworzeniem u wszystkich pracowników takiej postawy, aby troskliwy stosunek do społecznych środków produkcji i mienia narodowego był rozumiany i odczuwany jako podstawowy, elementarny, obowiązek, zgodnie z nakazem Konstytucji. Gdy stan ten zostanie osiągnięty, gdy decydująca większość mas pracujących wychowa się w tym duchu, wówczas zostanie osiągnięte główne zadanie na-

szej rewolucji społecznej i żadna siła nie zdoła stanąć w poprzek marszowi narodu polskiego ku pełnemu dobro-bytowi i szczęściu osobistemu wszystkich obywateli naszej ludowej, a w niedalekiej przyszłości — socjalistycznej Ojczyzny.

Po krótkiej przerwie przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Barcikowski.

W dalszym ciągu debaty konstytucyjnej zabiera głos pos. Jodłowski (SD), który omówił przepisy Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gwarantujące wolność sumienia i wolność wyznania.

Konstytucja utrwała istniejącą zasadę wolności sumienia i wyznania

Przemówienie pos. Jodłowskiego (SD)

Walka o wolność sumienia i wyznania — stwierdza pos. Jodłowski — jest szczególnie ważnym odcinkiem wielkiej walki o wyzwolenie człowieka z ucisku i zacofania. Również w Polsce walka o wolność sumienia i wyznania ma piękne karty i chlubne tradycje.

W Polsce Ludowej wolność sumienia i wyznania oraz równouprawnienie wyznaniowe i narodowościowe zostały proklamowane u progu nowego ustroju i są konsekwentnie i w pełni realizowane jako jedno z podstawowych zasad ustrojowych. Nie ma u nas miejsca na żadne dyskryminacje wyznaniowe, rasowe i narodowościowe. Państwo ludowe realizuje zasadę pełnego równouprawnienia obywateli bez względu na ich rasę, narodowość i religię.

Postanowienia Konstytucji — mówi dalej pos. Jodłowski — są wyrazem ochrony zarówno obywateli wierzących i praktykujących, jak niewierzących i nie praktykujących.

Zasada wolności sumienia i wyznania, która w Polsce Ludowej dzięki przebudowie ustroju polityczno - gospodarczego i społecznego znalazła pełne urzeczywistnienie, przenika głęboko cały projekt Konstytucji, stanowiąc jedną z gwarantujących dążenia do wszechstronnego rozwoju nauki, będąc źródłem przepływu o udzielaniu azylu obywatelom państw obcych, przesiedlonych za obronę interesów mas pracujących, walkę o postęp społeczny, o działalność w obronie pokoju itp.

Przepisy projektu Konstytucji opiewane są duchem głębokiego humanizmu. Są one wyrazem zwycięstwa w wieloletniej walce prowadzonej przez wszystkie postępowe siły narodu polskiego o wolność sumienia i wyznania.

Pos. Juszkielewicz (ZSL) poświęcił swe przemówienie zagwarantowanym w projekcie Konstytucji wolnościom obywatelskim Polski Ludowej.

Pos. Polewka (PZPR) poświęcił swe przemówienie treści trzech artykułów projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: 62, 64 i 65 — które są dowodem troski nowego ludowego państwa o narodową kulturę.

Przemawiający następnie pos. Frankowski (Kat.-Społ. Klub Poselski) stwierdził: Z zadowoleniem wsłuchiwałem się w wywody Prezydenta Bieruta, kiedy mówił, o bliźnie naszych osiągnięć.

Pragnę zaznaczyć — mówi pos. Frankowski, że szczególnie trafia do serca Polaków głęboki patriotyczny ton Konstytucji.

Czujemy, że krzepnie duch obywatelski w naszym narodzie, rośnie zrozumienie interesów całości na dziś i na jutro, rośnie zrozumienie, że dalszym, koniecznym ogniwem jednolitości jest front narodowy walki o pokój i realizację Planu 6-letniego.

Tematem przemówienia pos. Kruczkowskiego (PZPR) był art. 90 projektu Konstytucji, który mówi: „Stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest miastem bohaterskich tradycji narodu polskiego — Warszawa”.

Ostatni zabiera głos pos. Lange (PZPR), który w imieniu wszystkich klubów poselskich zgłasza poprawkę do projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W myśl art. 24 ust. 1 projektu Konstytucji Rada Państwa — mówi pos. Lange — składać się ma z przewodniczącego, 2-ech zastępców przewodniczącego, sekretarza i 11 członków. Mając na uwadze znaczenie i rozległość a zarazem różnorodność funkcji, jakie Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przekazuje do właściwości Rady Państwa, należy dojść do przekonania, że liczba zastępców przewodniczącego Rady Państwa powinna być zwiększona z 2-ech do 4-ech przy pozostawieniu ogólnego składu Rady Państwa w liczbie 15 osób. Mówca podkreśla, że Prezydent RP, przewodniczący Komisji Konstytucyjnej uważa propozycję na zmianę Rady Państwa za słuszną i celową.

Pos. Lange wnosi więc o przyjęcie następującej poprawki:

W art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Sejm wybiera ze swego grona na pierwszym posiedzeniu Radę Państwa w składzie: przewodniczący Rady Państwa, 4-ech zastępców przewodniczącego, sekretarz Rady Państwa, 9-ciu członków”.

Przewodnictwo obrad obejmuje Marszałek Kowalski. Izba przystępuje do 2-go punktu porządku dziennego, a mianowicie do sprawozdania Komisji Prawniczej i Regulaminowej o projekcie Ustawy Konstytucyjnej — przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — złożonym ze wspólnej inicjatywy ustawodawczej Rady Państwa i Rządu. Głos zabiera sprawozdawca wicemarszałek Wacław Barcikowski.

Mówca oświadcza, że w związku z przedstawieniem Sejmowi projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wygaśnięciem kadencji Sejmu Ustawodawczego w dniu 4 sierpnia br. zachodzi potrzeba uregulowania szeregu kwestii prawnych, mających jednocześnie doniosłe polityczne i praktyczne znaczenie.

Pierwszą z tych spraw jest sprawa dnia wejścia w życie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Art. 1 przepisów wprowadzających proponuje przyjęcie jako daty wejścia w życie Konstytucji — dnia Święta Manifestu Lipcowego tj. 22 lipca 1952 r.

Z dniem 22 lipca 1952 r. państwo nasze, jako państwo ludu pracującego otrzymałoby nazwę: „Polska Rzeczypospolita Ludowa”.

Proponuje się aby Rada Państwa w ciągu tygodnia po upływie kadencji Sejmu Ustawodawczego zarządziła wybory, wyznaczając ich datę na dzień wolny od pracy, przypadający w ciągu trzech miesięcy po upływie tej kadencji, tj. z prekursyjnym terminem do dn. 4 listopada br.

Wicemarszałek Barcikowski wnosi o uchwalenie projektu Ustawy Konstytucyjnej: przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Ludowe Wojsko Polskie — na straży twórczej, pokojowej pracy narodu

Przemówienie pos. Popławskiego (ZSL)

Pos. Popławski (ZSL) podkreślił na wstępie swego przemówienia, że w dyskusji nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wraz z całym narodem wzięło udział zbrojne jego ramie — ludowe Wojsko Polskie.

Dyskusja wykazała olbrzymi wzrost świadomości politycznej całego składu osobowego wojska. Dyskusja wykazała wzrost spójności wewnętrznej wojska, niespożyta siła armii wyzwolonych robotników i chłopów zbratających w serdecznym sojuszu.

Wspólny cel, któremu na imię zbudowanie jutra socjalistycznego, poświęca całe mu składowi osobowemu wojska i zespala go wokół szczytnych zasad wyrażonych w projekcie Konstytucji.

Siła ludowego Wojska Polskiego — podkreśla pos. Popławski — wypływa z plomiennej patriotyzmu ludowego jego żołnierzy — nieodrodných synów głęboko patriotycznego narodu polskiego.

Plomienisty patriotyzm żołnierzy ludowego Wojska Polskiego idzie w parze z żarliwym internacjonalizmem zgodnie ze wskazaniami tow. Bieruta, głoszącymi, że „patriotyzm jest tylko wówczas

szczyry, prawdziwy i istotny, kiedy jest internacjonalistyczny”.

Siła ludowego Wojska Polskiego — mówi dalej pos. Popławski — wypływa z przyjaźni, pomocy oraz przykładu wielkiego Związku Radzieckiego i niezwykłej Armii Radzieckiej.

Siła ludowego Wojska Polskiego wypływa z kierowniczej roli Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w narodzie i w wojsku, z pomocy, troski i opieki, jaką okazuje nam i zawsze okazuje na dal przewodniczący partii, kierownik i organizator wojska — tow. Bierut.

Kończąc swe przemówienie pos. Popławski stwierdza wśród hucznych oklasków całej Izby: Pragnę zapewnić naród Polski, że ludowe Wojsko Polskie nie będzie szczędzić sił dla pomnażania swego wkładu w dzieło obrony pokoju, którego niezawodnym Chorałym jest wielki Stalin. Pragnę zapewnić naród polski, że ludowe Wojsko Polskie stać będzie niezłomnie na straży jego twórczej, pokojowej pracy, zmierzającej do pełnego urzeczywistnienia szczytnych zadań, zawartych w projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Społeczna własność środków produkcji i gospodarka planowa — podstawą ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Przemówienie posła tow. Blinowskiego (PZPR)

Zagadnienie społecznej własności środków produkcji i gospodarki planowej jako podstawy ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej było tematem przemówienia pos. Blinowskiego (PZPR).

Aby jasnie dojrzeć zdołać, które dało Polsce uspołecznienie podstawowych środków produkcji, mówca przypomina te czasy, kiedy to życie społeczne i gospodarcze kształtowało się pod wpływem żywiołowych praw kapitalizmu.

Czasy te cechował zastój i depresja gospodarcza. Na przestrzeni 20 lat gospodarka krajowa na wielu podstawowych odcinkach wydawnie cofnęła się, obniżając niski i bez tego poziom przeciętnego do chodu narodowego na jednego mieszkańca.

Nie mogło nie być w Polsce kryzysów gospodarczych, niosących masom pracującym nędzę, bo gospodarka kapitalistyczna w urocie, właśnie dlatego, że opiera się o prywatną formę własności środków produkcji, musi się rozwijać żywiołowo i rodzić nieuchronnie okresowe kryzysy.

Nasza gospodarka dlatego może rosnąć nierzwykle szybko, nie gospodarka kapitalistyczna, że będąc nastawioną nie na zysk, a na zaspokojenie w maksymalnym stopniu potrzeb narodu i owarianac się na planowym zharmonizowaniu działania różnych członków produkcji, nie zna

sprzeczności i hamulców pę-tających wzrost gospodarki kapitalistycznej, nie zna bezrobocia ani też nadprodukcji i związanych z tym krzywd i nie zna olbrzymiego marnotrawstwa sił ludzkich i pracy, związanych z walką konkurencyjną na rynku.

Nasza gospodarka dlatego może rosnąć szybko, że wy-wolony spod wyzysku i pozbawiony lęku przed bezrobociem robotnik nasz, produkujący wyłącznie dla siebie i dla swego państwa, może rozwinąć i rozwijać wyższą wydajność pracy niż to czynił pracujący na wyzyskiwaczy.

Mówca podkreśla ogromne rozmiary pomocy dla naszej Ojczyzny ze strony kraju, który pierwszy zrealizował u siebie socjalizm.

Zwycięstwa gospodarcze są oczywiście wynikiem olbrzymiej, wyzycznej i wy-trwałej pracy i walki całego narodu, przewyższającego tysiącnie przeszkody i trudności.

Fakty pokazują, że w naszych masach pracujących rośnie i rozwija się nowy socjalistyczny stosunek do środków produkcji i nowa socjalistyczna moralność. Nie ma to jednak jeszcze ludzi, dla których stan i wzrost społecznych środków produkcji jest sprawą obojętną. Nie ma to jest i takich, którzy przez brak doboru i niedbalstwo niszczą powierzone im piece czy maszyny i urządzenia produkcyjne, wyrządzając w

Sejm Ustawodawczy R. P. uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

W dniu 22 bm. na historycznym 107 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP — Izba uchwaliła kwalifikowaną większością, jednomyślnie Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na uroczyste posiedzenie przybył Prezydent RP, przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — Bolesław Bierut.

Na posiedzeniu obecny był Rząd z premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele. W obradach uczestniczyli również członkowie Komisji Konstytucyjnej. W ioży dyplomatycznej obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego. Galeria dla publiczności i loża prasowa wypełnione były po brzegi.

Gdy na salę obrad wcho-

dzi Prezydent RP przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — tow. Bolesław Bierut — w towarzystwie premiera Józefa Cyrankiewicza i wice-marszałków Sejmu Wacława Barcikowskiego, Romana Zambrowskiego oraz Stanisława Szwalbe — wszyscy wstają, witając Prezydenta RP długotrwałymi hucznymi oklaskami.

Marszałek Kowalski wznowia 107 posiedzenie Sejmu. Na słowa Marszałka: „Witam serdecznie przybyłego na dzisiejsze obrady Prezydenta Rzeczypospolitej, przewodniczącego Komisji Konstytucyjnej, obywatela Bolesława Bierut” — posłowie odpowiadają znowu długotrwałą serdeczną owacją na cześć twórcy Konstytucji.

Oświadczenie posła Ozgi-Michalskiego w imieniu Klubu Poselskiego ZSL

Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Klubu Poselskiego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego pos. **Ozga Michalskiemu**, który składa oświadczenie, w którym mówi m. in.:

Obywatele posłowie. Daleka była droga narodu polskiego do dzisiejszych dni, które przyszli historycy nazwą epoką ludowładztwa — wielkim socjalizmem.

Gdy dzisiaj uchwalamy Konstytucję, gdy przyjmujemy najwyższe prawa dla narodu, gdy treścią Konstytucji są najpiękniejsze idee naszego narodu — myśli wszystkich ludzi pracy, wszystkich chłopów są z nami, są na tej sali, z której wybiegnie na cały kraj radosna wieść, że z ofiar i krwi pokoleń, z pracy i walki ludu zrodziła się Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W tej Polsce, która od 8 lat utwierdza władzę ludu, sprawiedliwość i buduje dobrobyt, nie o samych marzeniach mówi dziś chłop, ale o potęgę marzeń już ucieleśnionych, już ofiarną walką i pracą robotników i chłopów zrealizowanych.

Śmiem twierdzić — tak mówi dziś Ludwik Maj, chłop z Podhala — że socjalizm jest już na naszym terenie, bo ci wczorajsi komornicy wysługujący się gazdom, dziś gdy budują Nową Hutę i fiedrą w kopalniach węgla na Śląsku — czy to nie socjalizm?

A nasza młodzież dawniej wysługująca się gazdom, blagająca, a nawet odmawiająca nowennę, aby mogła dostąpić zaszczytu służenia — dziś kiedy wypełnia ona salę w krakowskich szkołach i na wyższych uczelniach — czy to nie socjalizm? A to, że wzrasta wydajność zboża, że wzrastają obszary lnu, podnosi się szybko hodowla — czy to nie socjalizm?

A to, że wczorajsze matki obciążone wielką ilością dzieci, zrujnowane na zdrowiu, doprowadzone warunkami życiowymi do skrajnej nędzy — te matki dziś są szanowane, odznaczone orderami i otrzymujące listy od synów oficerów Wojska Polskiego, od synów przodowników w Nowej

Hucie, od córek traktorzystek PGR — czy to nie socjalizm?

A lekarze, których pojawia się przed wojną na wsi przyrównywali chłopu do cudu, bo wiesz leczyły tylko babki czarodziejскими ziołami po święceniach w Kalwarii Zbawidowskiej — dziś kiedy stracili one swoją cudotwórczą moc, czy to także nie socjalizm?

Przez dziesiątki lat reakcja polska straszyla chłopów socjalizmem. A oto odpowiedź da na dzisiaj przez chłopów, oto ocena zmian, które zaszły na wsi idącej ku socjalizmowi.

Dziś uchwalamy w imieniu całego ludu Konstytucję, której wytyczne prowadzą nas po drodze wiodącej od najszczytniejszych postępowych tradycji polskich ku utrwaleniu i rozwojowi państwa demokratycznej ludowej, ku utrwaleniu szczęścia najszerzych mas ludowych.

Przyjmujemy Konstytucję, która głosi prawdę o sojuszu robotniczo - chłopskim, o jego wypróbowanej niezawodnej sile. Żyjącym symbolem tego sojuszu i jego siły jest syn chłopski — robotnik, nie strudzony wojenną walcą o lepszą dolę ludu, w walce o szczęście narodu. Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut, (długotrwałe oklaski).

Sila tego sojuszu wyrosła w bojach z ciemniacami ludu polskiego i polskiego narodu, osiągnęła zwycięstwo w oparciu o pomoc i doświadczenia w pierwszym państwie robotniczym i chłopskim — w Związku Radzieckim.

Lud polski uchwała Konstytucję, która będzie służyła urzeczywistnieniu wielkich idei socjalizmu, pokojowej przyjaźni i współpracy z narodami.

W jednoci z głosami pracujących wsi, w jednoci z patriotyczną postawą chłopów, którzy będą strzegali jej zasad, będą wypełniali jej przykazania, nie szczędząc dla dobra Polski rzetelnej pracy i siły — posłowie Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego oddadzą swoje głosy, głosy chłopskie za Konstytucją. (długotrwałe oklaski).

ruta — jest we froncie narodowym walki o pokój i realizację Planu 6-letniego. Będziemy zdecydowanie przeciwdziałali się wszelkim zakusom płynącym z zewnątrz, których celem jest rozbić jedność narodu i zniszczenie

Oświadczenie posła Rabanowskiego w imieniu Klubu Poselskiego SD

Następnie zabiera głos przedstawiciel Klubu Poselskiego Stronnictwa Demokratycznego pos. **Rabanowski**. Składa on oświadczenie, w którym mówi m. in.:

Wysoka Izbo! W dniu w którym Sejm Ustawodawczy, wypełniając swoje podstawowe zadanie polityczne, przystępuje do historycznego aktu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Stronnictwo Demokratyczne stwierdza:

W 8 rocznicę Manifestu Lipcowego PKWN — naród polski otrzymuje Konstytucję najbardziej w naszych dziejach demokratyczną, najbardziej postępową. Konstytucja odzwierciedlająca przełomowe, rewolucyjne osiągnięcia polskiego ludu pracującego — robotników, chłopów, inteligencji i rzemieślników.

Stronnictwo Demokratyczne, skupiając w swych szeregach odłamy inteligencji, pracowników umysłowych i rzemieślników, widzi w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraz przemian, jakie nastąpiły również wśród rzeszy inteligencji i rzemieślników, które w procesie walki ideologicznej włączają się w nurt budownictwa socjalistycznego i zrozumiwały, że wspólny marsz z masami ludowymi, z klasą robotniczą na czele, jest jedynie słuszną drogą, wiodącą ku dalszemu wzmocnieniu naszej Ojczyzny. Patrzymy z dumą i radością w przyszłość naszego narodu, kroczącego ku wyższym i doskonalszym formom życia.

Klub Poselski Stronnictwa Demokratycznego głosować będzie za uchwaleniem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Wielkiej Karty wolności i postępu narodu polskiego. (oklaski).

Oświadczenie posła tow. Ochaba w imieniu Klubu Poselskiego PZPR

Z kolei Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Klubu Poselskiego PZPR pos. **Ochabowi**, który składa oświadczenie, w którym mówi m. in.: Wysoki Sejmie! Konstytucja, którą będziemy uchwalali, nie zrodziła się (tylko) w murach tego gmachu. Nie jest ona, jak była Konstytucja 3 Maja, dziełem niewielkiej grupy reformatorów, którzy nieledwie spiskiem zmuszeni byli zapewnić jej uchwalenie.

Różni się ona zasadniczo od pseudo - demokratycznej konstytucji 1921 roku, przyjętej w wyniku parlamentarnych przetargów stronnictw burżuazyjnych, obcych i wrogich ludowi.

Nasza ludowa Konstytucja jest też przeciwieństwem i pozbawieniem haniebnej „konstytucji” faszystowskiej, narzuconej Polsce przez zgraję sanacyjną w 1935 roku.

Postanowienia naszej Ustawy Zasadniczej — zanim zostały sformułowane w opublikowanym projekcie, dojrzały w umysłach najlepszych synów i córek narodu polskiego jako wynik rozwoju ideałów społecznych stuletniego z górą ruchu wyzwolenieckiego na szczytach przodków, były programem długotrwałej, heroicznej walki mas robotniczo - chłopskich, kształtowały się w ciągu ostatnich 8 lat jako dorobek wielkiej odrodzonej, twórczej pracy naszego wyzwolonego narodu.

Konstytucja rozpatrzona przez Sejm jest więc wyrazem ujawnionej woli narodu. Wola ta została ujawniona nie tylko słowem. Masy pracujące Polski ujawniły tę wolę czynem, budując swoje państwo ludowe ogromnym wysiłkiem, pełnym trudu i ofiarnych poświęceń. Wolę tę ujawnia codziennie przy warstwie — w kopalniach, hutach i fabrykach — polska klasa robotnicza. Wyrażają tę wolę swoją pracą i swoją troską o państwo ludowe milionowe rzesze chłopów pracujących, wyrażają ją swoją wierną służbą ludowi i narodowi polska inteligencja pracująca.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest Wielką Kartą polskiego ludu pracującego. Jest wielkim aktem umocnienia naszego państwa ludowego. Świadczy o na o dojrzałości dokonanej w Polsce rewolucji społecznej, stojącej dzisiaj przed światem w majestacie własnego rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

tego, co zostało w ciągu 8 lat zbudowane przez Polskę Ludową.

Dlatego też Klub Poselski Katolicko - Społeczny będzie głosował za uchwaleniem przedłożonego projektu. (oklaski)

W czel i hołdzie najgłębszym kierujemy dziś swe myśli ku promiennym postaciom tych, którzy ofiarą swego życia torowali drogę naszemu dzisiejszemu zwycięstwu. Nie poszła na marne, lecz pełnom stokratym zakwitła krew bohaterów wojennych i Proletariatu, SDKPiL, KPP, PPR, krew żołnierzy czerwonych pułków polskich na zew Dzierżyńskiego i Marchlewskiego, walczących o zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Państwowej, krew robotników Warszawy, Łodzi, Zagłębia Dąbrowskiego, Śląska, Krakowa, krew chłopów Rzeszowszczyzny, Łapanowa, Jadowa, Lubelszczyzny, krew bojowników wolności, pomordowanych w kazamatkach Cytadeli i Pawlaka, Berezy i Oświęcimia, krew partyzantów i żołnierzy sławnej GL i AL, okrytej chwałą i II Armii Wojska Polskiego.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzmocni autorytet władzy ludowej, zacieśni sojusz robotniczo-chłopski, będący fundamentem państwa ludowego. Konstytucja stwarza podstawę dalszego rozwoju i rozkwitu gospodarki narodowej, pełnego urzeczywistnienia socjalizmu — ustroju sprawiedliwej wspólnoty społecznej, w którym nie będzie więcej wyzysku człowieka przez człowieka. Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni wszechstronny rozwój kultury narodowej, stwarza warunki nieskrępowanego rozwoju wszystkich sił twórczych w narodzie. Konstytucja daje wyraz woli pokojowej pracy narodu, wyraża gotowość i chęć pokojowej współpracy ze wszystkimi narodami świata, zacieśnia i wzmacnia przyjaźń i współpracę z przodującym ludzkość bratnimi krajami demokracji ludowej. Konstytucja zabezpiecza niepodległość i suwerenność narodu polskiego i jego swobodny rozwój w nowych i sprawliwych granicach, obejmujących ziemię odzyskaną. Konstytucja etacza oplek siły zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stojące na straży niepodległości Ojczyzny i nienaruszalności jej granic. Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Lu-

dowej pogłębia jedność i zwartość narodu polskiego, który w procesie ostrej walki klasowej z niedobitkami kapitalizmu i agenturami światowego imperializmu staje się narodem socjalistycznym.

W czel i hołdzie najgłębszym kierujemy dziś swe myśli ku promiennym postaciom tych, którzy ofiarą swego życia torowali drogę naszemu dzisiejszemu zwycięstwu. Nie poszła na marne, lecz pełnom stokratym zakwitła krew bohaterów wojennych i Proletariatu, SDKPiL, KPP, PPR, krew żołnierzy czerwonych pułków polskich na zew Dzierżyńskiego i Marchlewskiego, walczących o zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Państwowej, krew robotników Warszawy, Łodzi, Zagłębia Dąbrowskiego, Śląska, Krakowa, krew chłopów Rzeszowszczyzny, Łapanowa, Jadowa, Lubelszczyzny, krew bojowników wolności, pomordowanych w kazamatkach Cytadeli i Pawlaka, Berezy i Oświęcimia, krew partyzantów i żołnierzy sławnej GL i AL, okrytej chwałą i II Armii Wojska Polskiego.

W czel i hołdzie najgłębszym kierujemy dziś swe myśli ku promiennym postaciom tych, którzy ofiarą swego życia torowali drogę naszemu dzisiejszemu zwycięstwu. Nie poszła na marne, lecz pełnom stokratym zakwitła krew bohaterów wojennych i Proletariatu, SDKPiL, KPP, PPR, krew żołnierzy czerwonych pułków polskich na zew Dzierżyńskiego i Marchlewskiego, walczących o zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Państwowej, krew robotników Warszawy, Łodzi, Zagłębia Dąbrowskiego, Śląska, Krakowa, krew chłopów Rzeszowszczyzny, Łapanowa, Jadowa, Lubelszczyzny, krew bojowników wolności, pomordowanych w kazamatkach Cytadeli i Pawlaka, Berezy i Oświęcimia, krew partyzantów i żołnierzy sławnej GL i AL, okrytej chwałą i II Armii Wojska Polskiego.

W radośnym dniu uchwalenia naszej ludowej Konstytucji, z najgłębszą i najserdeczniejszą wdzięcznością myślimy o wielkim narodzie radzieckim, który pod wodzą genialnego Stalina rozgromił faszizm hitlerowski, wyzwolił liczne narody, a wśród nich nasz naród polski, dając nam możliwość zbudowania nowego ludowo - demokratycznego ustroju, którego fundamentem prawnym staje się nasza Konstytucja.

Będziemy głosować za tą Konstytucją z głębokim i nie wzruszonym przekonaniem, że zgodnie z nauką Lenina i Stalina umacniamy władzę robotniczo - chłopską, zabezpieczamy wolność i suwerenność, rozwój i rozkwit naszego wyzwolonego, męznego, utalentowanego i twórczego narodu.

Głosując za Konstytucją Polska Zjednoczona Partia Robotnicza uroczysto zapewnia polski lud pracujący, że pod przewodnictwem wielkiego budowniczego Polski Ludowej towarzysza Bolesława Bierut będzie nieugięte pracować nad pełnym i całkowitym wcieleniem w życie jej doniosłych postanowień w interesie mas robotniczo-chłopskich, w interesie narodu polskiego i międzynarodowej

sprawy wolności, pokoju i postępu.

Uchwała, która za chwilę zapadnie, będzie nie tylko wielkim historycznym dokumentem najgłębszego rewolucyjnego przełomu w dziejach naszego narodu, będzie ona dla każdego patrioty polskiego, partyjnego czy bezpartyjnego, najwyższej wagi zobowiązaniem strzeżenia i wypełniania postanowień tej Konstytucji, zobowiązaniem wobec naszego pokolenia jak i wobec przyszłych pokoleń, zobowiązaniem, które zapewni Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej najwyższy autorytet polityczny i moralny, rewolucyjny majestat i siłę zwycięskiego ludowego prawa.

(Huczne i długotrwałe oklaski).

Po złożeniu oświadczeń przez przedstawicieli klubów poselskich Izba przystępuje do głosowania nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Marszałek Kowalski oświadcza, że projekt Konstytucji będzie głosowany łącznie z poprawką zgłoszoną w dniu wczorajszym w imieniu wszystkich klubów poselskich przez posła Lange. Do uchwalenia Konstytucji wymagana jest większość 2/3 ustawowej liczby posłów.

Następuje uroczysty moment głosowania. Sekretarze obliczają głosy.

Gdy Marszałek Kowalski stwierdza, że za projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej głosowało 386 posłów — tj. wszyscy obecni na posiedzeniu — i że w ten sposób Konstytucja została uchwalona kwalifikowaną większością, jednomyślnie — zrywa się spontaniczna manifestacja. Posłowie wstają. Długo rozbrzmiewają huczne oklaski. Z ław poselskich padają okrzyki: Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej! „Wielki budowniczy Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut — niech nam żyje”. Izba skanduje: „Bierut”, „Bierut”, „Bierut”.

Następnie Sejm Ustawodawczy uchwala Ustawę Konstytucyjną — przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Również i ta ustawa uchwalona została kwalifikowaną większością, jednomyślnie.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany. Posłowie hucznymi oklaskami żegnają opuszczające lożę Prezydenta Rzeczypospolitej.

O terminie następnego posiedzenia nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Manifestacja mieszkańców Warszawy przed gmachem Sejmu

Z najwyższą uwagą śledził 4-dniowe obrady historycznego posiedzenia Sejmu Ustawodawczego cały naród polski, który w ogólnonarodowej dyskusji wyraził gorące, pełne poparcie dla nowej Konstytucji — Wielkiej Karty ludu pracującego miast i wsi.

Podniosły, radosny i uroczysty nastrój, w jakim nad projektem Konstytucji obradowali posłowie — przedstawiciele klasy robotniczej, chłopstwa i inteligencji pracującej — promieniował z sali sejmowej na cały kraj, wzbudził serdeczny oddźwięk w sercach wszystkich uczciwych Polaków.

Pełnym wymowy wyrazem gorącego zainteresowania narodu tym historycznym po-

ziemem Sejmu, a jednocześnie wyrazem współuczestniczenia mas pracujących w tworzeniu Konstytucji było wielkie zgromadzenie ludności Warszawy przed gmachem Sejmu rankiem 22 bm. Wielotysięczne rzesze mieszkańców socjalistycznej stolicy, miasta bohaterów tradycji narodu — wypełniały piękny dziedziniec sejmowy i przyległe ulice, aby wysłuchać tu transmisji z doniosłego w dziejach naszego narodu posiedzenia Sejmu.

Zebrałe rzesze mieszkańców Warszawy biorą żywy udział w tym, co dzieje się na sali sejmowej. Uczestniczą w owacjach izby na cześć Prezydenta Bierut — przewodniczącego Komisji Konstytucyjnej. W skupieniu i z uwa-

gą słuchają oświadczeń przedstawicieli klubów poselskich.

W uroczystej chwili, gdy Marszałek Kowalski obwieszcza, że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej została jednomyślnie uchwalona, zrywa się burza oklasków. Padają podejmowane przez zgromadzonych okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej!”, „Niech żyje jej twórca Prezydent Bierut!”, „Niech żyje Sejm Ustawodawczy!”, „Niech żyje sojusz robotniczo - chłopski!”.

Długo trwa manifestacja radości i dumy z uchwalenia Konstytucji. Manifestacja mieszkańców Warszawy, którzy wyrażają uczucia całego narodu.

Oświadczenie posła Frankowskiego w imieniu Katolicko-Społecznego Klubu Poselskiego

Następnie Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Katolicko - Społecznego Klubu Poselskiego pos. **Frankowskiemu**, który oświadcza m. in.: Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowi nie tylko zespół norm określających ustrój państwowych sferę praw i obowiązków obywatelskich, ale mówi ona również o ustroju społeczno-gospodarczym. Stąd też wielka waga dokumentu, który dzisiaj mamy uchwalic. Tylko taki ustrój będzie dobry i trwały w którym prawo rządzić będzie sercami obywateli. Jesteśmy przekonani, że prawa zawarte w naszej Konstytucji będą

rzeczywiście sercami wszystkich Polaków.

Wielkie dzieło buduje się jedynie wielkim zbiorowym wysiłkiem całego narodu. Stąd też konieczność jednoczenia w naszym narodzie wszystkich co patriotyczne, wszystkich co umie odróżnić wagę części i wagę całości, wszystkich co umie wczuć się w rytm historii i zrozumieć czym jest współczesna polska racja stanu.

Będziemy na wszystkich dostępnych nam odcinkach czynili wysiłki, zmierzające do mobilizacji sił narodu. Będziemy wraz z innymi głosili społeczeństwu polskiemu, że miejsce jego — zgodnie ze wskazaniami Prezydenta Bie-

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Polska Rzeczpospolita Ludowa jest republiką ludu pracującego.

Polska Rzeczpospolita Ludowa nawiązuje do najszczytniejszych postępowych tradycji Narodu Polskiego i urzeczywistnia idee wyzwolenie polskich mas pracujących.

Polski lud pracujący pod przewodnictwem bohaterskiej klasy robotniczej, opierając się na sojuszu robotniczo-chłopskim, walczył dziesiątki lat o wyzwolenie z niewoli narodowej, narzuconej przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców - kolonizatorów, tak samo jak walczył o zniesienie wyzysku polskich kapitalistów i obszarników.

W okresie okupacji Naród Polski toczył nieustępliwą, bohaterską walkę z krwawym najazdem hitlerowskim. Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszystami wyzwoliło ziemię polską, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach. Na wieczne czasy powrócił do Polski Ziemie Odzyskane.

Wcielając w życie wiekopomne wskazania Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 lipca 1944 r. i rozwijając jego zasady programowe, władza ludowa — dzięki ofiarnej i twórczej wysiłkom polskiego ludu pracującego, w walce z zaciekłym oporem rozbitków starego ustroju kapitalistycznego - obszarniczego — dokonała wielkich przeobrażeń społecznych. W wyniku rewolucyjnych walk i przemian obalona została władza kapitalistów i obszarników, utrwaliła się państwo demokracji ludowej, kształtuje się i umacnia nowy ustrój społeczny, odpowiadający interesom i dążeniom najszerzych mas ludowych.

Zasady prawne tego ustroju ustanawia Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Podstawę obecnej władzy ludowej w Polsce stanowi sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. W sojuszu tym rola kierownicza należy do klasy robotniczej jako przodującej klasy społeczeństwa, opierającej się na rewolucyjnym dorobku polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, na historycznych doświadczeniach zwycięskiego budownictwa socjalistycznego w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, pierwszym państwie robotników i chłopów.

Wypełniając wolę Narodu Polskiego i zgodnie ze swym powołaniem — Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej uchwala uroczystie niniejszą Konstytucję jako ustawę zasadniczą, którą Naród Polski i wszystkie organy władzy polskiego ludu pracującego kierować się winny w celu:

umacniania państwa ludowego jako podstawowej siły, zapewniającej najpełniejszy rozwój Narodu Polskiego, jego niepodległość i suwerenność,

przyspieszania rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego Ojczyzny oraz wzrostu jej siły,

pogłębiania uczuć patriotycznych, jedności i zwartości Narodu Polskiego w walce o dalsze polepszenie stosunków społecznych, o całkowite zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka, o urzeczywistnienie wielkich idei socjalizmu,

zacieśniania przyjaźni i współpracy między narodami, opartych na sojuszu i braterstwie, które łączą dzisiejszy Naród Polski z miłującymi pokój narodami świata w dążeniu do wspólnego celu: uniemożliwienia agresji i utrwalenia pokoju światowego.

Rozdział 1. USTRÓJ POLITYCZNY

Art. 1.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa jest państwem demokracji ludowej.
2. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

władza należy do ludu pracującego miast i wsi.

Art. 2.

1. Lud pracujący sprawuje władzę państwową przez swych przedstawicieli, wybieranych do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do rad narodowych w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich, w głosowaniu tajnym.

2. Przedstawiciele ludu w Sejmie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w radach narodowych są odpowiedzialni przed swymi wyborcami i mogą być przez nich odwoływani.

Art. 3.

Polska Rzeczpospolita Ludowa:

- 1) stoi na straży zdobyczy polskiego ludu pracującego miast i wsi, zabezpiecza jego władzę i wolność przed siłami wrogimi ludowi,
- 2) zapewnia rozwój i nieustanny wzrost sił wytwórczych kraju przez jego uprzemysłowienie, przez likwidację zaciągania gospodarczego, technicznego i kulturalnego,
- 3) organizuje gospodarkę planową, opierając się na przedsiębiorstwach stanowiących własność społeczną,
- 4) ogranicza, wyplera i likwiduje klasy społeczne, żyjące z wyzysku robotników i chłopów,
- 5) zabezpiecza stały wzrost dobrobytu, zdrowotności i poziomu kulturalnego mas ludowych,
- 6) zapewnia wszechstronny rozwój kultury narodowej.

Art. 4.

1. Prawa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są wyrazem interesów i woli ludu pracującego.

2. Ścisłe przestrzeganie praw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest podstawowym obowiązkiem każdego organu państwa i każdego obywatela.

3. Wszystkie organy władzy i administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 5.

Wszystkie organy władzy i administracji państwowej opierają się w swej działalności na świadomym, czynnym współdziałaniu najszerzych mas ludowych i obowiązane są:

- 1) zdawać narodowi sprawę ze swej działalności,
- 2) uważnie rozpatrywać i uwzględniać słuszne wnioski, zażalenia i życzenia obywateli w myśl obowiązujących ustaw,
- 3) wyjaśniać masom pracującym zasadnicze cele i wytyczne polityki władzy ludowej w poszczególnych dziedzinach działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej.

Art. 6.

Siły zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stoją na straży suwerenności i niepodległości Narodu Polskiego, jego bezpieczeństwa i pokoju.

Rozdział 2. USTRÓJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY

Art. 7.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa, opierając się na uspołecznionych środkach produkcji, wymiany, komunikacji i kredytu, rozwija życie gospodarcze i kulturalne kraju na podstawie narodowego planu gospodarczego, w szczególności przez rozbudowę państwowego przemysłu socjalistycznego, rozstrzygającego czynnika w przekształcaniu stosunków społeczno-gospodarczych.

2. Państwo posiada monopol handlu zagranicznego.

3. Zasadniczym celem planowej polityki gospodarczej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest stały rozwój sił wytwórczych kraju, nieustanne podnoszenie poziomu życiowego mas pracujących, umacnianie siły obronności i niezależności Ojczyzny.

Art. 8.

Mienie ogólnonarodowe: złoża mineralne, wody, lasy państwowe, kopalnie, drogi, transport kolejowy, wodny i powietrzny, środki łączności, banki, państwowe zakłady przemysłowe, państwowe gospodarstwa rolne i państwowe ośrodki maszynowe, państwowe przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa i urządzenia komunalne — podlega szczególnej trosce i opiece państwa oraz wszystkich obywateli.

Art. 9.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa planowo wzmacnia spójnię gospodarczą między miastem i wsią na podstawie braterskiej współpracy robotników i chłopów.

2. W tym celu Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia nieustanny wzrost produkcji przemysłu państwowego, służącej wszechstronnemu zaspokajaniu potrzeb wytwórczych i konsumpcyjnych ludności wiejskiej, jednocześnie planowo wpływając na stały wzrost towarowej produkcji rolniczej, która zaopatruje przemysł w surowce, a ludność miejską w żywność.

Art. 10.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza opieką indywidualne gospodarstwa rolne pracujących chłopów i udziela im pomocy — w celu ochrony przed wyzyskiem kapitalistycznym, zwiększenia produkcji, podwyższenia poziomu rolniczo-technicznego oraz podniesienia ich dobrobytu.

2. Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela szczególnego poparcia i wszechstronnej pomocy powstającym na zasadzie dobrowolności rolniczym spółdzielniom produkcyjnym — jako formom gospodarki zespołowej. Dzięki zastosowaniu metod najbardziej wydajnej wspólnej uprawy i mechanizacji pracy gospodarka zespołowa umożliwia pracującym chłopom osiągnięcie przełomu w produkcji i jest środkiem do całkowitego usunięcia wyzysku na wsi oraz do szybkiego i znacznego podniesienia jej dobrobytu i kultury.

3. Głównymi formami poparcia i pomocy państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych są: państwowe ośrodki maszynowe, dające możliwość stosowania nowoczesnej techniki, oraz tanie kredyty państwowe.

Art. 11.

Polska Rzeczpospolita Ludowa popiera rozwój różnych form ruchu spółdzielczego w mieście i na wsi oraz udziela mu wszechstronnej pomocy w wypełnianiu jego zadań, a własności spółdzielczej, jako własności społecznej, zapewnia szczególną opiekę i ochronę.

Art. 12.

Polska Rzeczpospolita Ludowa uznaje i ochrania na podstawie obowiązujących ustaw indywidualną własność i prawo dziedziczenia ziemi, budynków i innych środków produkcji należących do chłopów, rzemieślników i chałupników.

Art. 13.

Polska Rzeczpospolita Ludowa poręcza całkowitą ochronę oraz prawo dziedziczenia własności osobistej obywateli.

Art. 14.

1. Praca jest prawem, obowiązkiem i sprawą honoru każdego obywatela. Pracą swoją, przestrzeganiem dyscypliny pracy, współzawodnictwem pracy i doskonaleniem jej metod lud pracujący miast i wsi wzmacnia siłę i potęgę Ojczyzny, podnosi dobrobyt narodu i przyspiesza całkowite urzeczywistnienie ustroju socjalistycznego.

2. Przewodnicy pracy otoczeni są powszechnym szacunkiem narodu.

3. Polska Rzeczpospolita Ludowa coraz pełniej wprowadza w życie zasadę: „od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy”.

Rozdział 3. NACZELNE ORGANY WŁADZY PAŃSTWOWEJ

Art. 15.

1. Najwyższym organem władzy państwowej jest Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Sejm jako najwyższy wyraziciel woli ludu pracującego miast i wsi urzeczywistnia suwerenne prawa narodu.

3. Sejm uchwala ustawy oraz sprawuje kontrolę nad działalnością innych organów władzy i administracji państwowej.

Art. 16.

1. Posłów na Sejm wybierają obywatele według okręgów wyborczych w stosunku: jeden poseł na 60.000 mieszkańców.

2. Ważność wyboru posła stwierdza Sejm.

3. Poseł nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej ani aresztowany bez zgody Sejmu, a w okresie kiedy Sejm nie obraduje — bez zgody Rady Państwa.

Art. 17.

1. Sejm obraduje na sesjach. Sesje Sejmu zwołuje Rada Państwa co najmniej dwa razy do roku. Rada Państwa obowiązana jest zwołać sesję również na pisemny wniosek jednej trzeciej ogólnej liczby posłów.

2. Pierwsza sesja nowoobranego Sejmu powinna być zwołana w ciągu miesiąca od dnia wyborów.

Art. 18.

1. Sejm wybiera ze swego grona Marszałka, wicemarszałków i komisję.

2. Marszałek lub w jego zastępstwie wicemarszałek kieruje obradami i czuwa nad tokiem prac Sejmu.

3. Obrady Sejmu są jawne. Sejm może uchwalić tajność obrad, jeżeli wymaga tego dobro państwa.

4. Porządek prac Sejmu, rodzaj i liczbę komisji określa regulamin uchwalony przez Sejm.

Art. 19.

1. Sejm uchwala narodowe plany gospodarcze na okresy kilkuletnie.

2. Sejm uchwala corocznie budżet państwa.

Art. 20.

1. Inicjatywa ustawodawcza przysługuje Radzie Państwa, Rządowi i posłom.

2. Ustawy uchwalone przez Sejm podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie ustawy w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 21.

Sejm może powołać komisję dla zbadania określonej sprawy. Uprawnienia i tryb działania komisji ustala Sejm.

Art. 22.

Prezes Rady Ministrów lub poszczególni ministrowie obowiązani są do udzielenia w ciągu siedmiu dni odpowiedzi na interpelację posła.

Art. 23.

1. Sejm jest wybierany na okres lat czterech.

2. Wybory do Sejmu zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu, wyznaczając datę wyborów na dzień wolny od pracy.

(Ciąg dalszy na str. 5)

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(Ciąg dalszy ze str. 4)

przypadający w ciągu dwóch miesięcy po upływie kadencji Sejmu.

Art. 24.

1. Sejm wybiera ze swego grona na pierwszym posiedzeniu Radę Państwa w składzie:

- Przewodniczący Rady Państwa, czterech zastępców Przewodniczącego, Sekretarz Rady Państwa, dziewięciu członków.
- Marszałek Sejmu i wicemarszałkowie mogą być wybrani do Rady Państwa jako zastępcy Przewodniczącego lub członkowie.

3. Po upływie kadencji Sejmu Rada Państwa działa aż do wyboru Rady Państwa przez nowoobраниy Sejm.

Art. 25.

- Rada Państwa:
 - zarządza wybory do Sejmu,
 - zwołuje sesje Sejmu,
 - ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw,
 - wydaje dekrety z mocą ustawy,
 - planuje i odwołuje pełnomocnych przedstawicieli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w innych państwach,
 - przyjmuje listy uwierzytelniające i odwołujące akredytowanych przy Radzie Państwa przedstawicieli dyplomatycznych innych państw,
 - ratyfikuje i wypowiada umowy międzynarodowe,
 - obsadza stanowiska cywilne i wojskowe, przewidziane ustawami,
 - nadaje ordery, odznaczenia i tytuły honorowe,
 - stosuje prawo łaski,
 - wykonuje inne funkcje, przewidziane dla Rady Państwa w Konstytucji lub przekazane jej przez ustawy.
2. Rada Państwa podlega w całej swojej działalności Sejmowi.
3. Rada Państwa działa na zasadzie kolegialności.
4. Radę Państwa reprezentuje Przewodniczący lub jego zastępca.

Art. 26.

1. W okresach między sesjami Sejmu Rada Państwa wydaje dekrety z mocą ustawy. Rada Państwa przedstawia dekrety Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

2. Dekrety wydane przez Radę Państwa podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie dekretu w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 27.

Rada Państwa sprawuje zwierzchni nadzór nad radami narodowymi. Szczegółowe uprawnienia Rady Państwa w tej dziedzinie określa ustawa.

Art. 28.

1. Postanowienie o stanie wojny może być powzięte jedynie w razie dokonania zbrojnego napadu na Polską Rzeczpospolitą Ludową albo gdy z umów międzynarodowych wynika konieczność wspólnej obrony przeciwko agresji. Postanowienie takie uchwała Sejm, a gdy Sejm nie obraduje — Rada Państwa.

2. Rada Państwa może wprowadzić stan wojenny na część lub na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli wymaga tego wzgląd na obronność lub bezpieczeństwo państwa. Z tych samych powodów Rada Państwa może ogłosić częściową lub powszechną mobilizację.

Rozdział 4.

NACZELNE ORGANY ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

Art. 29.

1. Sejm powołuje i odwołuje Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Radę Ministrów lub poszczególnych jej członków.

2. W okresach między sesjami Sejmu

Rada Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów powołuje i odwołuje członków Rady Ministrów. Rada Państwa przedstawia swoją uchwałę Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

Art. 30.

1. Rada Ministrów jest naczelnym wykonawczym i zarządzającym organem władzy państwowej.

2. Rada Ministrów odpowiada i zdejmuje sprawę ze swojej działalności przed Sejmem, a gdy Sejm nie obraduje — przed Radą Państwa.

Art. 31.

W skład Rady Ministrów wchodzi: Prezes Rady Ministrów jako jej przewodniczący, wiceprezesi Rady Ministrów, ministrowie, przewodniczący określonych w ustawie komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnich organów administracji państwowej.

Art. 32.

- Rada Ministrów:
- koordynuje działalność ministerstw i innych podległych sobie organów oraz nadaje kierunek ich pracy,
 - uchwala corocznie i przedstawia Sejmowi projekt budżetu państwa, uchwała i przedstawia Sejmowi projekt narodowego planu gospodarczego na okres kilkuletni,
 - uchwala roczne narodowe plany gospodarcze,
 - zapewnia wykonanie ustaw,
 - czuwa nad wykonaniem narodowego planu gospodarczego i budżetu państwa,
 - przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z wykonania budżetu państwa,
 - zapewnia ochronę porządku publicznego, interesów państwa i praw obywateli,
 - na podstawie ustaw i w celu ich wykonania wydaje rozporządzenia, podejmuje uchwały oraz czuwa nad ich wykonaniem,
 - sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie stosunków z innymi państwami,
 - sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie obronności kraju i organizacji sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz określa corocznie kontyngent obywateli powoływanych do czynnej służby wojskowej,
 - kieruje pracą prezydentów rad narodowych.

Art. 33.

- Ministrowie kierują określonymi działami administracji państwowej. Zakres działania ministrów określa ustawa.
- Ministrowie wydają na podstawie ustaw i w celu ich wykonania rozporządzenia i zarządzenia.
- Rada Ministrów może uchylić rozporządzenie lub zarządzenie wydane przez ministra.

Rozdział 5.

TERENOWE ORGANY WŁADZY PAŃSTWOWEJ

Art. 34.

- Organami władzy państwowej w gminach, miastach, dzielnicach większych miast, powiatach i województwach są rady narodowe.
- Rady narodowe wybierane są przez ludność na okres lat trzech.

Art. 35.

Rady narodowe wyrażają wolę ludu pracującego oraz rozwijają jego inicjatywę twórczą i aktywność w celu pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Art. 36.

Rady narodowe umacniają więź władzy państwowej z ludem pracującym miast i wsi, przyciągając coraz szersze rzesze

ludzi pracy do udziału w rządzeniu państwem.

Art. 37.

Rady narodowe kierują w swoim zakresie działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną, włączając potrzeby terenu z zadaniami ogólnopolskimi.

Art. 38.

Rady narodowe troszczą się stale o codzienne potrzeby i interesy ludności, zwalczają wszelkie przejawy samowoli i biurokratycznego stosunku do obywatela, sprawują i rozwijają kontrolę społeczną działalności urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji.

Art. 39.

Rady narodowe dbają o utrzymanie porządku publicznego i czuwają nad przestrzeganiem praworządności ludowej, ochraniają własność społeczną, zabezpieczają prawa obywateli, współdziałają w umacnianiu obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 40.

Rady narodowe wykorzystują wszelkie zasoby i możliwości terenu dla jego wszechstronnego rozwoju gospodarczego i kulturalnego, dla coraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia i usług oraz dla rozbudowy instytucji i urządzeń komunalnych, oświatowych, kulturalnych, sanitarnych i sportowych.

Art. 41.

Rady narodowe uchwalają terenowe plany gospodarcze oraz budżety terenowe.

Art. 42.

- Rady narodowe obradują na sesjach.
- Organami wykonawczymi i zarządzającymi rad narodowych są wybierane przez nie prezydium.

3. Prezydium rady narodowej podlega radzie narodowej, która je wybiera, oraz prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Art. 43.

Rady narodowe powołują komisje dla poszczególnych dziedzin swojej działalności. Komisje rad narodowych utrzymują stałą i ścisłą więź z ludnością, mobilizują ją do współudziału w realizacji zadań rady, wykonują z ramienia rady kontrolę społeczną oraz występują z inicjatywą wobec rady i jej organów.

Art. 44.

1. Rada narodowa uchyla uchwałę rady niższego stopnia lub jej prezydium, jeżeli uchwała jest sprzeczna z prawem lub niezgodna z zasadniczą linią polityki państwa.

2. Prezydium rady narodowej może zawiesić wykonanie uchwały rady narodowej niższego stopnia i przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia na najbliższym posiedzeniu swojej rady narodowej.

Art. 45.

Szczegółowy skład oraz zakres i tryb działalności rad narodowych i ich organów określa ustawa.

Rozdział 6.

SĄD I PROKURATURA

Art. 46.

1. Wymiar sprawiedliwości w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawują: Sąd Najwyższy, sądy wojewódzkie, sądy powiatowe i sądy szczególne.

2. Ustrój, właściwość oraz postępowanie sądów określa ustawa.

Art. 47.

Sądy wydają wyroki w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 48.

Sądy stoją na straży ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ochraniają zdobycze polskiego ludu pracującego, strzegą praworządności ludowej, własności społecznej i praw obywateli, karzą przestępców.

Art. 49.

Rozpoznawanie i rozstrzyganie spraw w sądach odbywa się z udziałem ławników ludowych, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 50.

1. Sędziowie i ławnicy ludowi są wybierani.

2. Tryb wyboru oraz kadencję sędziów i ławników sądów wojewódzkich i powiatowych określa ustawa.

3. Tryb powoływania sędziów sądów szczególnych określa ustawa.

Art. 51.

1. Sąd Najwyższy jest naczelnym organem sądowym i sprawuje nadzór nad działalnością wszystkich innych sądów w zakresie orzekania.

2. Tryb wykonywania nadzoru przez Sąd Najwyższy określa ustawa.

3. Sąd Najwyższy wybiera Rada Państwa na okres lat pięciu.

Art. 52.

Sędziowie są niezawisli i podlegają tylko ustawom.

Art. 53.

1. Rozpoznawanie spraw przed wszystkimi sądami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbywa się jawnie. Ustawa może określić wyjątki od tej zasady.

2. Oskarżonemu poręcza się prawo do obrony. Oskarżony może mieć obrońcę z wyboru lub z urzędu.

Art. 54.

1. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej strzeże praworządności ludowej, czuwa nad ochroną własności społecznej, zabezpiecza poszanowanie praw obywateli.

2. Prokurator Generalny czuwa w szczególności nad ściganiem przestępstw godzących w ustrój, bezpieczeństwo i niezawisłość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Zakres i tryb działania Prokuratora Generalnego określa ustawa.

Art. 55.

1. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powołuje i odwołuje Rada Państwa.

2. Tryb powoływania i odwoływania prokuratorów podległych Prokuratorowi Generalnemu jak również zasady organizacji i postępowania organów prokuratury określa ustawa.

3. Prokurator Generalny zdejmuje sprawę Radzie Państwa z działalności prokuratury.

Art. 56.

Organy prokuratury podlegają Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w sprawowaniu swych funkcji są niezależne od organów terenowych.

Rozdział 7.

PODSTAWOWE PRAWA I OBOWIĄZKI OBYWATELI

Art. 57.

Polska Rzeczpospolita Ludowa, utrwalając i pomnażając zdobycze ludu pracującego, umacnia i rozszerza prawa i wolności obywateli.

Art. 58.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do pracy, to znaczy:

(Ciąg dalszy na str. 6)

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(Ciąg dalszy ze str. 5)

czy prawo do zatrudnienia za wynagrodzeniem według ilości i jakości pracy.

2. Prawo do pracy zapewniają: społeczna własność podstawowych środków produkcji, rozwój na wsi ustroju społeczno-społdzielczego, wolnego od wyzysku, planowy wzrost sił wytwórczych, usunięcie źródeł kryzysów ekonomicznych, likwidacja bezrobocia.

Art. 59.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do wypoczynku.

2. Prawo do wypoczynku zapewniają robotnikom i pracownikom umysłowym: ustawowe skrócenie czasu pracy przez urzeczywistnienie ośmiodzinnego dnia pracy oraz krótszego czasu pracy w przypadkach przewidzianych ustawami, ustawowo określone dni wolne od pracy, coroczne płatne urlopy.

3. Organizacja czasów, rozwój turystyki, uzdrowisk, urządzeń sportowych, domów kultury, klubów świetlic, parków i innych urządzeń wypoczynkowych stwarzają możliwości zdrowego i kulturalnego wypoczynku dla coraz szerszych rzesz ludu pracującego miast i wsi.

Art. 60.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do ochrony zdrowia oraz do pomocy w razie choroby lub niezdolności do pracy.

2. Coraz szerszemu urzeczywistnianiu tego prawa służą:

1) rozwój ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników umysłowych na wypadek choroby, starości i niezdolności do pracy oraz rozbudowa różnych form pomocy społecznej,

2) rozwój organizowanej przez państwo ochrony zdrowia ludności, rozbudowa urządzeń sanitarnych i podnoszenie stanu zdrowotnego miast i wsi, stałe polepszanie warunków bezpieczeństwa, ochrony i higieny pracy, szeroka akcja zapobiegania chorobom i ich zwalczania, coraz szersze udostępnianie bezpłatnej pomocy lekarskiej, rozbudowa szpitali, sanatoriów, ambulatoriów, wiejskich ośrodków zdrowia, opieka nad inwalidami.

Art. 61.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do nauki.

2. Prawo do nauki zapewniają w coraz szerszym zakresie:

1) powszechne, bezpłatne i obowiązkowe szkoły podstawowe,

2) stała rozbudowa szkolnictwa średniego ogólnokształcącego i zawodowego oraz szkolnictwa wyższego,

3) pomoc państwa w podnoszeniu kwalifikacji obywateli zatrudnionych w zakładach przemysłowych i innych ośrodkach pracy w mieście i na wsi,

4) system stypendiów państwowych, rozbudowa burs, internatów i domów akademickich oraz innych form pomocy materialnej dla dzieci robotników, pracujących chłopów i inteligencji.

Art. 62.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej.

2. Prawo to zapewniają coraz szerzej: rozwój i udostępnienie ludowi pracującemu miast i wsi bibliotek, ksiąg, prasy, radia, kin, teatrów, muzeów i wystaw, domów kultury, klubów, świetlic, wszechstronne popieranie i pobudzanie twórczości kulturalnej mas ludowych i rozwoju talentów twórczych.

Art. 63.

Polska Rzeczpospolita Ludowa dba o wszechstronny rozwój nauki, opartej na dorobku przodującej myśli ludzkiej

i postępowej myśli polskiej — nauki w służbie narodu.

Art. 64.

Polska Rzeczpospolita Ludowa troszczy się o rozwój literatury i sztuki, wyrażających potrzeby i dążenia narodu, odpowiadających najlepszym postępowym tradycjom twórczości polskiej.

Art. 65.

Polska Rzeczpospolita Ludowa szczególnie opieką otacza inteligencję twórczą — pracowników nauki, oświaty, literatury i sztuki oraz pionierów postępu technicznego, racjonalizatorów i wynalazców.

Art. 66.

1. Kobieta w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ma równe z mężczyzną prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

2. Gwarancję równouprawnienia kobiety stanowią:

1) równe z mężczyzną prawo do pracy i wynagrodzenia według zasady „równa płaca za równą pracę”, prawo do wypoczynku, do ubezpieczenia społecznego, do nauki, do godności i odznaczeń, do zajmowania stanowisk publicznych,

2) opieka nad matką i dzieckiem, ochrona kobiety ciężarnej, płatny urlop w okresie przed porodem i po porodzie, rozbudowa sieci zakładów położniczych, żłobków i przedszkoli, rozwój sieci zakładów usługowych i żywienia zbiorowego.

Art. 67.

1. Małżeństwo i rodzina znajdują się pod opieką i ochroną Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Rodziny o licznych potomstwie państwo otacza szczególną troską.

2. Urodzenie poza małżeństwem nie uszczupla praw dziecka.

Art. 68.

Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza szczególnie troskliwą opieką wychowanie młodzieży i zapewnia jej najszersze możliwości rozwoju.

Art. 69.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niezależnie od narodowości, rasy i wyznania mają równe prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Naruszenie tej zasady przez jakiegokolwiek bezpośrednie lub pośrednie uprzywilejowanie albo ograniczenie w prawach ze względu na narodowość, rasę czy wyznanie podlega karze.

2. Szerzenie nienawiści lub pogardy, wywoływanie waśni albo poniżanie człowieka ze względu na różnice narodowości, rasy czy wyznania, jest zakazane.

Art. 70.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność sumienia i wyznania. Kościół i inne związki wyznaniowe mogą swobodnie wypełniać swoje funkcje religijne. Nie wolno zmuszać obywateli do niebrania udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych. Nie wolno też nikogo zmuszać do udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych.

2. Kościół jest oddzielony od państwa. Zasady stosunku państwa do kościoła oraz sytuację prawną i majątkową związków wyznaniowych określały ustawy.

3. Nadużywanie wolności sumienia i wyznania dla celów godzących w interesy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest karane.

Art. 71.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność słowa, druku, zgromadzeń i wiecei, pochodów i manifestacji.

2. Urzeczywistnieniu tej wolności służy oddanie do użytku ludu pracującego i jego organizacji drukarni, zasobów papieru, gmachów publicznych i sal, środków łączności, radia oraz innych niezbędnych środków materialnych.

Art. 72.

1. W celu rozwoju aktywności politycznej, społecznej, gospodarczej i kulturalnej ludu pracującego miast i wsi Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom prawo zrzeszania się.

2. Organizacje polityczne, związki zawodowe, zrzeszenia pracujących chłopów, zrzeszenia spółdzielcze, organizacje młodzieżowe, kobiece, sportowe i obronne, stowarzyszenia kulturalne, techniczne i naukowe, jak również inne organizacje społeczne ludu pracującego — skupiają obywateli dla czynnego udziału w życiu politycznym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym.

3. Tworzenie zrzeszeń i udział w zrzeszeniach, których cel lub działalność godzą w ustrój polityczny i społeczny albo w porządek prawny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest zakazane.

Art. 73.

1. Obywatele mają prawo zwracania się do wszystkich organów państwa ze skargami i zażaleniami.

2. Skargi i zażalenia obywateli powinny być rozpatrywane i załatwiane szybko i sprawiedliwie. Winni przewlekania albo przejawiający bezduszny i biurokratyczny stosunek do skarg i zażaleń obywateli pociągani będą do odpowiedzialności.

Art. 74.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom nietykalność osobistą. Pozbawienie obywatela wolności może nastąpić tylko w przypadkach, określonych ustawą. Zatrzymany powinien być zwolniony, jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie doręczono mu postanowienia sądu lub prokuratora o areztowaniu.

2. Ustawa ochrania nienaruszalność mieszkań i tajemnicę korespondencji. Przeprowadzenie rewizji domowej dopuszczalne jest jedynie w przypadkach, określonych ustawą.

3. Przepadek mienia może nastąpić jedynie w przypadkach przewidzianych ustawą, na podstawie prawomocnego orzeczenia.

Art. 75.

Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela azylu obywatelom państw obcych, prześladowanym za obronę interesów mas pracujących, walkę o postępowy społeczny, działalność w obronie pokoju, walkę narodowo-wyzwoleńczą lub działalność naukową.

Art. 76.

Obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest obowiązany przestrzegać przepisów Konstytucji i ustaw oraz socjalistycznej dyscypliny pracy, szanować zasady współżycia społecznego, wypełniać sumiennie obowiązki wobec państwa.

Art. 77.

1. Obrona Ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem obywateli. Jest strzec własności społecznej i umacniać ją jako niewzruszoną podstawę rozwoju państwa, źródło bogactwa i siły Ojczyzny.

2. Osoby, które dopuszczają się sabotażu, dywersji, szkodnictwa lub innych zamachów na własność społeczną, karane są z całą surowością prawa.

Art. 78.

1. Obrona Ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem każdego obywatela.

2. Służba wojskowa jest zaszczytnym obowiązkiem patriotycznym obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 79.

1. Czujność wobec wrogów narodu oraz pilne strzeżenie tajemnicy państwowej jest obowiązkiem każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Zdrada Ojczyzny: szpiegostwo, osłabianie sił zbrojnych, przejście na stronę wroga — karane jest z całą surowością prawa jako najcięższa zbrodnia.

Rozdział 8.

ZASADY

PRAWA WYBORCZEGO

Art. 80.

Wybory do Sejmu oraz do rad narodowych są powszechne, równe, bezpośrednie i odbywają się w głosowaniu tajnym.

Art. 81.

Prawo wybierania ma każdy obywatel, który ukończył lat 18, bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

Art. 82.

Każdy obywatel może być wybrany do rady narodowej po ukończeniu lat 18, do Sejmu zaś — po ukończeniu lat 21.

Art. 83.

Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

Art. 84.

Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

Art. 85.

Prawa wyborcze nie przysługują osobom chorym umysłowo oraz osobom, które orzeczeniem sądowym zostały pozbawione praw publicznych.

Art. 86.

Kandydatów na posłów i członków rad narodowych zgłaszają organizacje polityczne i społeczne, zrzeszające obywateli w miastach i wsiach.

Art. 87.

Posel i członek rady narodowej powinni zdawać sprawę wyborcom ze swojej pracy i z działalności organu, do którego zostali wybrani.

Art. 88.

Sposób zgłaszania kandydatur i przeprowadzania wyborów oraz tryb odwołania posłów i członków rad narodowych określa ustawa.

Rozdział 9.

GODŁO, BARWY I STOLICA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Art. 89.

1. Godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wizerunek orła białego w czerwonym polu.

2. Barwami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są kolory biały i czerwony.

3. Szczegóły określa ustawa.

Art. 90.

Stolicą Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest miasto bohaterskich tradycji Narodu Polskiego — Warszawa.

Rozdział 10.

ZMIANA KONSTYTUCJI

Art. 91.

Zmiana Konstytucji może nastąpić tylko w drodze ustawy, uchwalonej przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej większością co najmniej dwu trzecich głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby posłów.

Uchwała Prezydium Rządu w sprawie przyznania nagród za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki za rok 1952

SERCJA NAUK TECHNICZNYCH

Nagroda I stopnia — 1. prof. dr Aleksander Ryk — za opracowanie i zastosowanie w warunkach polskich metody bocznego wodowania statków.

Nagroda II stopnia — 1. prof. dr inż. Ignacy Malecki — za prace doświadczalne z dziedzin akustyki pomieszczeń, 2. prof. dr inż. Jarosław Naleszkiewicz — za osiągnięcia w badaniach nad wytrzymałością konstrukcji drewnianych, 3. prof. dr inż. Mikołaj Czyżewski — za osiągnięcia w dziedzinie teorii pracy żelazka, 4. prof. dr inż. Władysław Wyrzykowski — za prace w dziedzinie unowocześnienia eksploatacji kolejnictwa, 5. prof. dr Jerzy Ostromecki — za prace nad odwadnianiem torowisk.

DZIAŁ POSTĘPU TECHNICZNEGO Sektora Przemysłu Ciężkiego

Nagroda I stopnia — inż. Szymon Jachimowicz — za opracowanie konstrukcyjne szeregu typów obrabiarek, a w szczególności: a) wiertarki poziomej do głębokich otworów, b) koparki hydraulicznej, c) rewolwerówki 2 TBD i innych.

Nagroda II stopnia — 1. inż. Tadeusz Soltys — za konstrukcję samolotu szkoleniowego „Junak 2”,

2. Zespół zakładu elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej w składzie: prof. dr inż. Jan Kozuchowski, mgr inż. Antoni Kopiczek, mgr inż. Kazimierz Terlecki, Andrzej Kulagowski — telemechanik, Stanisław Konat — telemechanik, Karol Przybysz — telemechanik, Zdzisław Kacprzak — grawer maszynowy, Julian Rypniski — ślusarz modelowy, Jerzy Szeleki — ślusarz oraz zespół Instytutu Elektrotechniki w Warszawie w składzie: mgr inż. Zygmunt Skoczyński, dr inż. Andrzej Myśliński, mgr inż. Stefan Bernas, mgr inż. Andrzej Podgórski, mgr inż. Andrzej Przytuła — za opracowanie analizatorów dla potrzeb energetyki.

3. Nagroda zespołowa — inż. Kazimierz Leesch, inż. Emilian Matyke, Czesław Rut, ślusarz, szef produkcji fabryki Marian Łuczkiewicz, majster remontu maszyn — za zaplanowanie, opracowanie technologii oraz uruchomienie pierwszej w Polsce fabryki samochodów „Star 20”.

4. Nagroda zespołowa — Zygmunt Biały — technik, inż. Artur Kötner, inż. Jan Zbigniew Guzy, mgr inż. Błażej Soltysik, Antoni Otrępek — ślusarz, Henryk Bursy — klejownik, inż. Józef Prasol — I spustowy, Gustaw Orawski — ślusarz, Emanuel Bator — robotnik piecowy, Jan Oczadły — robotnik — za opracowanie i opisanie produkcji ferrocromu o zawartości węgla poniżej 0,07 proc., surowca niezbędnego do produkcji stali kwasoodpornej.

5. Nagroda zespołowa — inż. Walenty Czyrski, dr inż. Alojzy Farnik, inż. Jerzy Ogórek, inż. Andrzej Krzanowski, inż. Adam Semkowicz, dr Edward Zaleski, inż. Jan Rusz — za opracowanie metod produkcji stopów niechromów oraz inż. Czyrski za osiągnięcia w dziedzinie spawalnictwa.

6. Nagroda zespołowa — inż. Jan Kędziera, Karol Szczepański — technik — mechanik, inż. Edward Machura, Paweł Chwistek — technik — mechanik, Franciszek Witanowski — formier, Paweł Harok — mistrz tokarski, Jan Śliwka — ślusarz, Karol Zwak — mistrz elektrotechniczny — za opracowanie i adaptację konstrukcji i uruchomienie produkcji ognioszczelnych silników elektrycznych oraz aparatów przeciwybuchowych typu górniczego.

7. Nagroda zespołowa — mgr inż. Władysław Kurcin, inż. Janusz Dobrowolski, mgr inż. Franciszek Ciborowski, mgr inż. Zbigniew Zbyszynski, Stanisław Drynowski — frezer, — za opracowanie i zastosowanie w przemyśle metody elektrołukowego utwardzania narzędzi oraz anodowo-mechanicznego cięcia metali.

8. inż. Józef Ciesielski — za prace konstrukcyjne i adaptacyjne w dziedzinie maszyn papierniczych, a w szczególności: a) maszyny do produkcji papierów cienkich, b) maszyny do produkcji tektury azbestowej.

9. Mgr inż. Czesław Mierzejewski — za opracowanie konstrukcyjne szeregu typów obrabiarek, a w szczególności tokarki uniwersalnej T 400 oraz tokarek do walców 2 TAP i 3 TAP.

10. Nagroda zespołowa — inż. Antoni Czechowicz, Stanisław Bitkaś — technik-mechanik, Bolesław Idzikowski — ślusarz-mechanik, Józef Dąbek — tokarz metalowy, Piotr Wójcicki — spawacz, Włodzisław Szczepaniak — technik — za uruchomienie produkcji nowego ważnego asortymentu w przemyśle maszynowym.

11. Nagroda zespołowa — Roman Mieloch — technik-mechanik, Mieczysław Groniek — technik-mechanik, inż. Marian Machyna, Jan Nowak — szlifierz, inż. Stanisław Wrzesień — za uruchomienie produkcji nowych asortymentów w przemyśle maszynowym.

Nagroda III stopnia 1. Nagroda zespołowa — inż. Julian Kwiatkowski, inż. Jan Figiel, inż. Karol Kotlarek, inż. Bolesław Rydzewski — za opracowanie technologii produkcji magnesu.

2. Nagroda zespołowa — mgr inż. Henryk Poniewierski — za opracowanie konstrukcyjne i technologiczne uruchomienie produkcji lamp elektronowych, a także za prace w kierunku wprowadzenia podstawowych materiałów krajowych do tej produkcji.

3. Nagroda zespołowa — inż. Eugeniusz Konieczny, Stanisław Rymarczyk — technik, Józef Bukowski — szlifierz-instruktor, Józef Przytuła — majster tokarski — za uruchomienie produkcji hamulców kolejowych typu Matrosowa.

4. Nagroda zespołowa — prof. dr inż. Aleksander Krupkowski, mgr inż. Czesław Adamski, inż. Kazimierz Nowacki, Kazimierz Strzelec — formier — za opracowanie stopów miedziowo-krzemowych i wprowadzenie ich do produkcji odlewów.

5. Nagroda zespołowa — mgr inż. Hieronim Lukowski, mgr inż. Kazimierz Auleyner, mgr inż. Jerzy Bader, Marian Biernacki — monter elektryk, Zenon Rokos — elektromonter, Andrzej Balcerzak — asystent inst. elektrotechniki, mgr inż. Zygmunt Hasterman — za opracowanie pełnej dokumentacji technologii oraz uruchomienie seryjnej produkcji odgromników zaworowych dla napięć od 0,5 do 30 kV.

6. Nagroda zespołowa — mgr inż. Wincenty Pajewski, Antoni Zyńca — technik, Zdzisław Turley — technik — za badania nad materiałami i elementami piezoelektrycznymi oraz uruchomienie produkcji oscylatorów kwarcowych i kryształów syntetycznych.

7. Nagroda zespołowa — mgr inż. Jerzy Plaskowski, inż. Alojzy Jankowski, Antoni Bargiel — formier, mgr inż. Jerzy Górczyński, Franciszek Kocur — laborant — za opracowanie technologii i wprowadzenie do przemysłu produkcji żeliwa sferoidalnego.

8. Nagroda zespołowa — mgr inż. Józef Pocobut, mgr inż. Jan Młodyński, inż. Henryk Langer, Karol Ficek — ślusarz, Rur Kurpierski — brzdękista - wytaczacz, Eugeniusz Blimeczok — formier — za opracowanie konstrukcji i uruchomienie produkcji szeregu pomp okrętowych typu „Duplex”, „Simplex” i odśrodkowych.

9. Nagroda zespołowa — mgr inż. Władysław Rutkowski, mgr inż. Edmund Bryjak, mgr inż. Bolesław Zacharzewski, mgr inż. Wacław Cegielski, mgr inż. Bronisław Razumowski, mgr inż. Halina Rutkowska, mgr inż. Stanisław Stolarz — za wprowadzenie nowoczesnych metod metalurgii proszków do przemysłu krajowego.

10. Nagroda zespołowa — Bernard Elkowicz — technik, mgr inż. Zygmunt Szymanek — za opracowanie konstrukcji wyłączników do samoczynnego powtórnego załączenia.

11. inż. Roman Pawłowicz — za opracowanie, opisanie i wprowadzenie ważnego procesu technologicznego w przemyśle metalowym.

12. inż. Jan Unger — za prace projektowo-konstrukcyjne w dziedzinie mechanizacji nawęglania.

13. Nagroda zespołowa — inż. Julian Pilch, inż. Józef Pilarczyk, prof. inż. Fryderyk Staub — za opracowanie technologii i uruchomienie produkcji nowych gatunków elektrod otulonych do lukowego spawania.

14. Nagroda zespołowa — inż. Kazimierz Dybal, Kazimierz Suchon — konstruktor, Maksymilian Tomiak — technik-mechanik, Marian Tomiak — technik-mechanik, konstruktor — za prace w dziedzinie projektowania pieców hutniczych i przemysłowych ze specjalnym uwzględnieniem pieców przepychowych walcowniczych 3-strefowych.

15. Nagroda zespołowa — Ignacy Gallot — konstruktor, Jan Kania — technik hutniczy, inż. Cezary Murski, inż. Antoni Wartak, Stanisław Piątek — technik-mechanik — za opracowanie kalibrowania walców i walcowanie profilu obrotowego do ogumienia.

16. Nagroda zespołowa — mgr Jan Machnik, mgr inż. Jerzy Carlson — za zrealizowanie metody dwustopniowego splekania galen i za zmechanizowanie transportu wewnętrznego.

17. Nagroda zespołowa — inż. Tadeusz Mazanek, inż. Tadeusz Zdziennicki — za opisanie produkcji rur platerowanych warstwą stali kwasoodpornej.

18. Nagroda zespołowa — Antoni Mikołajczyk — ślusarz-mechanik, Stanisław Pawłowski — ślusarz-mechanik — za samodzielne skonstruowanie i wykonanie automatycznych pras do formowania kanałów i rurek szamotowych.

19. Nagroda zespołowa — inż. Jerzy Wójcik, mgr inż. Mieczysław Pachowski, Roman Oleś — formier — za opracowanie kwasoodpornego żeliwa wysoko-krzemowego i wprowadzenie go do przemysłu oraz inż. Wójcik za udział w opracowaniu stopów miedziowo-krzemowych.

20. Nagroda zespołowa — mgr inż. Franciszek Pawłowski, mgr inż. Zbigniew Skora-czyński, mgr inż. Stefan Dutkowski, inż. Zygmunt Szczeciński, mgr inż. Stanisław Roszkowski, Adam Cywiński — konstruktor — za skonstruowanie zespołu maszyn i przyrządów do produkcji igieł dziewiarskich oraz uruchomienie tej produkcji.

21. Nagroda zespołowa — Czesław Weisło — technik-mechanik, Antoni Langfort — klejownik walcownic, mgr Stanisław Grabowski — za opracowanie produkcji rur kwasoodpornych.

22. Nagroda zespołowa — mgr inż. Józef Wójcikiewicz, mgr inż. Zenon Szpięgl, Bolesław Kolesiński — technik — za opracowanie, wykonanie i zastosowanie w teletransmisji kabla dalekosygnalnego o rozszerzonym paśmie częstotliwości.

Manifestacyjny pochód młodzieży na Placu Konstytucji

Duma nowej Warszawy — bohaterskiej stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — pierwszy fragment socjalistycznego śródmieścia — Plac MDM, noszący imię Konstytucji, uchwalonej 22 lipca 1952 r., był w tym dniu widowiskiem wspaniałej manifestacji z górą 200-tyśletniej rzeszy uczestników Złotu, którzy przeddeflowali przed swym ukochanym i przedem i przedstawicielami najwyższych władz partyjnych i państwowych.

Zaledwie uciecha owacja, którą publiczność zgromadzona na Placu Konstytucji przyjechała wysłuchane z głośników przemówienie Prezydenta Bieruta, gdy nad MDM-em przelatują tysiące gołębi wypuszczonych przez młodzież na Placu Zwycięstwa podczas ślubowania. Po wjeździe przecina kanonada honorowych salw armatnich.

Przybywa Prezydent Bolesław Bierut i witalny hymnem narodowym zajmuje miejsce na trybunie honorowej, na której widnieje godło Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Orzeł Biały. Prezydentowi towarzyszą członkowie Biura Polityczne-

go KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele Prezydium Zarządu Głównego ZMP, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele stronnictw politycznych i organizacji społecznych, przodownicy pracy i reprezentanci społeczeństwa stolicy.

Na trybunach honorowych obecni są przedstawiciele korpusu dyplomatycznego. Obecni są również członkowie przybyłej z Złot delegacji SFMD i przedstawiciele młodzieży z 28 krajów oraz znakomity poeta turecki, laureat Nagrody Stalinowskiej za utrwalenie pokoju między narodami — Nazim Hikmet i grupa zagranicznych architektów bawiących w Polsce.

O godz. 11,15 rozpoczyna się defilada czołowego oddziału młodzieży polskiej — Młodych Budowniczych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, parada młodości, tętniąca radością.

W ciągu 4-godzinnej prze-marszu raz po raz z defilujących szeregów padają okrzyki wyrażające gorące uczucia miłości i przywiązania do

Prezydenta Bieruta, do ukochanego wychowawcy i nauczyciela młodzieży, do czołowej siły narodu — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, do rządu ludowego. Z wielką miłością manifestuje młodzież na cześć światowego obozu pokoju, na cześć nierozwalnej więzi postępującej młodzieży całego świata, na cześć Chorażego światowego obozu pokoju — wielkiego Stalina.

Każdą kolumnę wojewódzką dumnie defilujących zwycięzców Czynu Złotowego otwierały sztandary ZMP, pod którymi młodzież zorganizowana i niezorganizowana stanęła do szlachetnej rywalizacji we współzawodnictwie złotowym.

Młodzież niosła niezliczone portrety Prezydenta Bieruta, Józefa Stalina, przywódców krajów obozu demokracji i postępu, wielkich polskich patriotów, uczonych, pisarzy, kompozytorów.

Defilująca młodzież demonstrowała swą pogardę wobec dywersantów, chuliganów, bu-melanów, „Tepliny biurokracji”, szkodników, pijaków — głośno napisy.

Rozpoczął się nowy etap budowy Pałacu Kultury i Nauki

Pierwsze tony betonu położono pod fundamenty

W przeddzień Święta Odrodzenia położone zostały pierwsze warstwy betonu stanowiącego fundamenty wysokościowej części Pałacu Kultury i Nauki — wspaniałego daru Zw. Radzieckiego, pomnika wieczystej przyjaźni i braterstwa narodów polskiego i radzieckiego.

Premiera Józefa Cyrankiewicza, który przybył na plac budowy Pałacu w towarzysztwie wicepremierów: Jędrzeckiego i Gede, ministra Spraw Zagranicznych Skrzyszewskiego, min. Budowy Miasta i Osiedli-Plotrowskiego, przewodniczącego SRN Albrechta i głównego architekta Warszawy Sigallina — powitali: radca ambasady ZSRR D. I. Zalkin, kierownik budowy Pałacu Kultury i Nauki wiceminister Karawajew oraz grupa inżynierów i techników radzieckich — budowniczych Pałacu. Wo-

kół wykupu zgromadzili się liczni robotnicy z załogi budowlanej. Obecna była również delegacja architektów z ZSRR.

Ponad olbrzymią betonową płytą, stanowiącą podstawę fundamentu wysokościowej części Pałacu, unosi się potężne ramie uniwersalnego dźwigu wieżowego, konstrukcji radzieckich inżynierów — laureatów Nagrody Stalinowskiej: Szczepańska i Włochowa. Na powierzchni płyty ułożono już mozaikę stalowych prętów, stanowiących szkielet fundamentów.

Kierownik budowy części wysokościowej Pałacu inż. Bi-rukow daje znak. Dźwig prowadzony wprawną ręką operatora W. Stupina chwytając pierwszy 5-tonowy ładunek betonu, zsypany z samochodu — wywrotki do wielkiego stalowego kosza i przenosi na odpowiednie miejsce

plyty. Otwierają się zawory „pierwsze tony betonu z łaskotem wpadają na konstrukcję fundamentów. Rozlegają się oklaski, padają okrzyki: „Na szczęście!”, „Za pomyslną budowę!”

Wszyscy schodzą w głąb wykupu, gdzie brygada betoniarstwa majstra M. Korostylewa, wielokrotnego przodownika pracy rozprowadza beton przy pomocy specjalnych urządzeń. Za przykładem premiera, który pierwszy rzuca żłódkę w masę betonu, syple się deszcz monet. Rzucają Polacy i budowniczo radzieccy, na pomysłowość dalszej budowy.

Następnie premier Cyrankiewicz i wszyscy goście, prowadzeni przez inż. Karawajewa zwiedzili plac budowy. Budowa Pałacu Kultury i Nauki weszła w nową fazę robót.

Nowe fabryki, domy mieszkalne, mosty, szkoły i placówki kulturalne

oddane do użytku w dniu Święta Odrodzenia

KRAKÓW. — 21 bm. w przeddzień Święta Wyzwolenia odbyła się w nowowbudowanej olbrzymiej cegielni w Zesławicach uroczystość oddania pierwszej produkcji na potrzeby budującego się kombinatu i osiedli robotniczych w Nowej Hucie.

Na uroczystość przybył wiceminister Przemysłu Lekkiego inż. Grzymek.

Przy dźwiękach hymnu na rodowego wicemin. Grzymek udekorował najwybitniejszych przodowników pracy srebrnymi i brązowymi krzyżami. Zasługę, wręczając ponadto odznaki przodowników pracy 20 robotnikom oraz premie pieniężne ok. 100 robotnikom, technikom i inżynierom.

Uderzeniem młotka w furte piecowa wybił wicemin. Grzymek otwór, który poszerzony — odsłonił w komorach wielkich pieców tysiące czerwonych cegieł. Założono je rychło na czekać na pobliżu umalone zieleńca przyczepy samochodowe. Nadeszły traktory i powoływały pierwszy transport w stronę kombinatu Nowa Huta.

POZNAN. — W dniu Święta Odrodzenia oddana została do użytku mieszkańcom Poznania nowa inwestycja

Planu 6-letniego — most im. J. Marchlewskiego.

WARSZAWA. — W dniu Święta Odrodzenia Polski oddano do użytku ludzi pracy setki nowych placówek kulturalnych, zdrowia i bloków mieszkalnych.

Załoga huty „Stalin” w Łabędach otrzymała nowowbudowany Dom Kultury. Nowocześnie urządzonej Dom Kultury posiada salę teatralną z około 2000 miejsc i ze sceną ruchomą.

Również przy kop. „Wanda — Lech” w Wirku otwarto wspaniały Dom Kultury. Nowa placówka posiada bogatą bibliotekę, czytelnię, salę widowiskową, salę do ćwiczeń sportowych.

Dzieci Sosnowca otrzymały ogródek Jordanowski. W nowym międzyzakładowym żłobku w Skoczowie znajduje się ponad 80 dzieci matek pracujących.

Przy kopalni „Jankowice” uruchomiono nowowbudowane przedszkole, które zapewnia doskonałe warunki do rozwoju indywidualnych zdolności dzieci.

Nowe Ośrodki kultury — 39 wzorcowych świetlic gminnych otwarto w gromadach woj. łódzkiego.

Świetlice powstały prze-ważnie w siedzibach gmin,

dotychczas przejawiających mniej intensywną działalność kulturalno-oświatową.

W przeddzień Święta Odrodzenia w Skotnikach k/Krakowa oddano do użytku nową szkołę, jedną z najpiękniejszych w woj. krakowskim.

W zakładach budowy maszyn i aparatury im. St. Szadkowskiego w Krakowie uruchomiono pierwsze w woj. krakowskim kino zakładowe.

Jeden z najpiękniejszych w woj. krakowskim kościołów — Tatrzańskie Kościółki. Ten zbudowany jest w stylu podhalańskim i zaopatrzony w za-kopiańskie meble. Zorganizowany tu będzie wzorem „Mazowsza” drugi w Polsce regionalny zespół pieśni i tańca „Podhale”.

W dniu 22 bm. realizując swe zobowiązania, podjęte dla uczczenia rocznicy PKWN i Złotu Młodych Przdowników, załoga Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego w Rzeszowie oddała do użytku robotników WSK — Rzeszów nowy blok mieszkalny o 96 izbach.

W dniu Święta Odrodzenia uruchomiono na wsi rzeszowskiej 13 nowych świetlic.

Potężna manifestacja międzynarodowej solidarności młodzieży walczącej o pokój

Przybył na plac przed stadionem na Służewcu stał się w dniu 21 bm. widownia potężnej wieloletniej manifestacji solidarności młodzieży polskiej z walczącą o pokój młodzieżą całego świata. Około 30 tysięcy zwłoczków Czynu Złotowego — uczestników Zlotu Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej zebrało się tu, aby obecnym na Zlocie przedstawicielom Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, przedstawicielom bohaterów młodzieży radzieckiej, młodzieży Chin Ludowych, Korei, krajów demokracji ludowej, Niemiec, Republiki Demokratycznej, młodzieży krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych przekazać płomienną prośbę, aby dać wyraz uczuciom nierozdzielnej braterskiej łączącej młode pokolenie całego świata we wspólnej walce o pokój i postęp.

Na wieść przybyli przedstawiciele ZG ZMP z przewodniczącym tow. Wł. Matwinem na czele.

Grzmot oklasków, dziesiątki tysięcy podniesionych w górę w braterskim uścisku rąk, towarzyszą słowom sekretarza ZG ZMP — St. Nowocieńca, który wita delegatów 27 krajów obecnych na wiecu.

Długo trwa awantura na cześć międzynarodowej więzi młodego pokolenia, gdy zabiera głos sekretarz Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Francesco Morano.

Z ogromnym wzruszeniem słucha dziesiątki tysięcy oczu trybuna w chwili, gdy Fr. Morano wkracza na scenę przedstawił młodzieży bohaterów Warszawy miasta — symbolu pokoju, miasta, które z ruin wznosi się w twórczym trudzie całego narodu polskiego. Wzruszenie ma miejsce nie tylko w twórczym przebiegu sztandar przedstawił młodzieży z Zlotu Młodych Przewodników, którym przypada w udziale ten zaszczyt: Hoffmana, Jankowskiego i Kaczmarczyka. Skandowane przez tysiące ust słowa: „pokój, pokój, pokój”, jak burza przelewają się nad o-

gromnym placem. Okrzyk ten potężnie, wymaga się, gdy rozpoczyna przemówienie sekretarz KC Komsomolu — Wiktor Jurkowski. Gorąca braterska przyjaźń i miłość do bohaterów młodzieży radzieckiej wyrażają huraganowe okrzyki: „Kom-so-mol”, „Kom-so-mol”. Koncowym słowem mówcy towarzyszy długo skandowane imię Choraży Wielkiego Stalina.

Sekretarz KC Komsomolu otrzymuje od dziewcząt w ZMP-owskich bluzach czerwone kwiaty, które symbolizują miłość młodzieży polskiej do kraju socjalizmu i jego wspaniałej młodzieży.

„Cześć i chwala bohaterom narodowi koreańskiemu. Hanba anglo- amerykańskiemu siewcom dymu i cholery, mordercom matki i dzieci. Niech żyje Kim Ir-sen! Niech żyją ochotnicy chińscy! — okrzykami tymi wita młodzież wystąpienie przewodniczącego delegacji koreańskiej na Zlot Kim Bon-un.

Kim Bon-un przekazuje sekretarzowi ZG ZMP Nowocieńcowi sztandar od młodzieży koreańskiej oraz film o walce z imperialistycznym najeźdźcą, zatytułowany „Znowu na froncie”.

W imieniu młodzieży niemieckiej przemawia sekretarz Centralnej Rady FDJ Margot Feist. Jej słowa przywołują zgromadzeni z entuzjazmem. Długo brzmiały okrzyki na cześć nowej młodzieży niemieckiej, nieugiętej walczącej przeciwko amerykańskiemu — hitlerowskiemu znowu, zmierzającemu do agresji i podboju.

„Thorez, Du-clos, Tho-rez, Duc-los — wznosi się skandowany okrzyk witaający przemówienie przedstawicieli młodych patriotów francuskich.

Pełne siły i młodzieńczej radości dźwięki hymnu młodzieży całego świata potężnie brzmiały nad ogromnym stadionem. „Naprzód młodzieży świata!” śpiewają dziesiątki tysięcy najlepszych polskich dziewcząt i chłopców.

Fragmenty przemówień na wielkim wiecu solidarności młodzieży polskiej z młodzieżą walczącą o pokój

PRZEDSTAWICIEL SFMD MORANINO

Młodzi przyjaciele!

Młodzi przewodnicy pracy, budowniczości Warszawy i nowej Polski!

Wasz wkład w budownic two nowej Polski Ludowej — ważne ognio na froncie pokoju nie tylko przynosi wam zaszczyt, lecz przykład wasz stępnio bodziec dla młodzieży całego świata, a szczególnie dla milionów bojowników walczących w naszej organizacji.

SFMD dumna jest, że od chwili swego powstania zawsze konsekwentnie walczyła o zasady wypisane na jej sztandarze, hasło obrony pokoju i praw młodzieży.

Cała historia SFMD jest historią walki o pokój, bogatą historią akcji prowadzonej w obronie pokoju.

Ostatnio osiągnęliśmy nowe sukcesy w coraz aktywniejszej walce młodzieży w obronie pokoju, w walce o prawa młodzieży i o lepsze warunki bytu.

Podlegające wojenni przyspieszają wyścig zbrojeń. Wbrew woli młodzieży świata i wszystkich uczciwych ludzi, kontynuują oni krwawą wojnę przeciw narodowi koreańskiemu. Wobec tego bohaterstwa nieugiętego oporu imperialistów amerykańskich splamili się najpotworniejszą zbrodnią, jaką zna ludzkość — rozpętałem wojnę bakteriologiczną.

W celu zrealizowania swych szaleńczych planów panowania nad światem, imperialiści amerykańscy przyspieszają remilitaryzację dwóch tradycyjnych ognisk wojny: Niemiec zachodnich i Japonii.

Imperialiści dążą do zaoptowania w morzu krwi i ognia ruchu narodowo-wyzwolenczego w Wietnamie, na Malajach, w Birmie, w Indonezji, na Filipinach, na Biskajskim i Dalekim Wschodzie.

W rezultacie tej polityki nie do zniesienia stają się warunki egzystencji młodzieży w krajach, w których przygotowuje się wojnę. Dla młodzieży stwarza się jedynie perspektywę — koszary i pole bitwy. Lecz młodzież nie pozostaje obojętna wobec losu, jaki podlegające wojenni przagnęły jej zgodać.

Przyjaciele z Warszawy, młodzi przewodnicy pracy! SFMD z okazji tego wielkiego Zlotu i w uznaniu waszego wkładu do walki o pokój, poleca nam wręczyć Wam ten sztandar. Wam, młodzieży Warszawy, męczenników miasta, które oplewali poeci waszego kraju i które słynni uczeni okryli sławą, w którego obronie walczyli patrioci oddali życie, wam, którzy dzięki nieocenionej pomocy ZSRR i przykładowi sławnego Komsomolu budują Warszawę, wznosicie nową Polskę — ważne ognio światowego frontu pokoju — SFMD przekazuje swój sztandar i swoje odznaki — symbole solidarności młodzieży całego świata.

Chwała męczenników Warszawy! Cześć waszym młodym robotnikom, którzy czynią z niej niezrównaną stolicę nowej Polski.

Maszerujecie naprzód — w szeregach ZMP, pod sztandarami SFMD do zwycięstwa w warunkach pokoju i jasnej, szczęśliwej przyszłości!

SEKRETARZ KC KOMSOMOLU WIKTOR JURKOWSKI

Drodzy przyjaciele!

W imieniu młodzieży Związku Radzieckiego delegacja radziecka przekazuje Wam, a za Waszym pośrednictwem całej młodzieży Rzeczypospolitej Polskiej gorące, braterskie pozdrowienie!

Młodzież radziecka, jak i cały naród radziecki zajęta jest pokojową, twórczą pracą. Pod przewodnictwem wielkiego Wodza i Nauczyciela towarzyszą Stalina, ludzie radzieccy budują nowe miasta i fabryki, wznoszą nowe wieżowce, przekształcają przyrodę, budują olbrzymie kanały, elektrownie i systemy nawadniające. Pomyślnie zakończono pierwszą spośród wielkich budowlę komunizmu — kanał Wołgo-Doński im. Włodzimierza Lenina.

Młode pokolenie naszego kraju, które swą wytrwałą pracą pomnaża sławę i bogactwa ukochanego Ojczyzny, szczyt się tym, że jest czynnym uczestnikiem wielkiej walki narodu radzieckiego o komunizm, o pokój na całym świecie.

Drodzy przyjaciele, bliższe nam są cele i zrozumiałe — zapał, dumna i radość, którą odczuwacie dziś Wy — młodzi budowniczości Polski Ludowej.

Chłopcy i dziewczęta Związku Radzieckiego pilnie i z zainteresowaniem śledzą życie młodzieży Waszego kraju i jej czołowego oddziału — Związku Młodzieży Polskiej.

Z całego serca cieszymy się z Waszych osiągnięć w dziele budownictwa nowego życia.

Młodzież radziecka, jak i cała postępową młodzież świata dobrze wie, że odbudowa Warszawy, budowa Nowej Huty, huty w Częstochowie oraz innych budów Planu 6-letniego — jest nowym ciosem wymierzonym przeciwko podlegającym wojennym, jest nowym wkładem w sprawę pokoju na całym świecie.

Pozwólcie nam w imieniu młodzieży radzieckiej dziś, w dniu przeglądu osiągnięć młodych budowniczych Polski Ludowej, życzyć Wam, drodzy przyjaciele, nowych, jeszcze większych osiągnięć na drodze do jasnej i szczęśliwej przyszłości.

Niech żyje braterski związek, wieczna i niewzruszona przyjaźń między narodem radzieckim i polskim, między młodzieżą radziecką i polską!

Niech żyje wielki Budowniczy i przywódca nowej, zjednoczonej, niepodległej, ludowo-demokratycznej Polski — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut!

Niech żyje mądry Wódz narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości, Choraży Pokoju na całym świecie — Wielki Stalin!

KIEROWNIK DELEGACJI KOREAŃSKIEJ KIM BON-UN

Drodzy przyjaciele!

W imieniu koreańskiej młodzieży, walczącej o wol-

ność i niezależność, składam Wam, Złotowi Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej najserdeczniejsze życzenia.

Jednocześnie pragnę wyrazić Wam i za waszym pośrednictwem młodzieży całej Polski Ludowej serdeczne pozdrowienia za braterskie uczucia, jakie młodzież polska stale okazuje walczącej młodzieży koreańskiej.

Wielkie osiągnięcia, jakie zdobyła młodzież polska w budowie socjalizmu, wzmocniły siły obozu demokracji, tego obozu, który jako ostoja pokoju, przeciwstawiła się amerykańsko-angielskim podlegającym wojennym.

Przyjaciele, wkładając swą cenną pracę w budowę Ojczyzny i pokoju, tym samym przyczyniacie się do wzmocnienia sił pokoju, które potrafią odeprzeć amerykańskich barbarzyńców, napastujących ociekającą krwią Koreę.

Amerykańscy imperialiści — wrogowie ludzkości, spróbowali agresywną wojnę przeciwko Korei, postawili sobie zadanie wszczęcia działań wojennych na całym świecie. Barbarzyńcy zamienili nasz kraj, jego miasta i wsie w ruiny, zabili kultury, zdołali krwawo i potem naszych przodków zdevastowali, zaś naszych ojców, matki i braci pomordowali bez litości.

Jednakże naród koreański i z nim cała młodzież nie poddała się wrogowi, nie upadła na duchu. Cała młodzież koreańska pod kierownictwem Partii Pracy i swego ukochanego wodza generała Kim Ir-sena zadawała wrogowi ciężkie straty zarówno wojenne, jak i moralno-polityczne.

Wzmocnimy nasze siły w walce o pokój.

Zwycięstwo będzie po stronie sprawiedliwości i pokoju.

Kino „Pokój“, piekarnia mechaniczna i ogródek jordanowski — zostały otwarte

8 rocznica ogłoszenia Manifestu PKWN, dzień 22 lipca zbiega się z uchwaleniem przez Sejm Wielkiej Karty wolności narodu polskiego Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz ze wspaniałym świętem młodzieży polskiej Zlotem Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej.

W dniu tym dzięki ofiarnej pracy mas pracujących naszego kraju zostało wybudowanych i oddanych do użytku wiele obiektów przemysłowych i kulturalnych.

W Białymstoku w dniu Święta Lipcowego zostało otwarte nowoczesne kino „Pokój”, wielka piekarnia mechaniczna oraz ogródek jordanowski.

W uroczystościach otwarcia piekarni i kina wzięli udział pierwszy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Wojciechowski, przewodniczący Prezydium WRN tow. Moczar, przedstawiciele władz i społeczeństwa oraz liczni mieszkańcy miasta.

Otwarcia nowowbudowanych obiektów dokonał przewodniczący Prezydium

Niech żyje Choraży Pokoju Generalissimus Stalin!

Niech żyje prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut!

Niech żyje Kim Ir-sen, organizator naszych walk i wódz naszego narodu!

Niech żyje wieczna nierozrywalna przyjaźń polsko-koreańska!

SEKRETARZ CENTRALNEJ RADY FDJ MARGOT FEIST

Drodzy przyjaciele, drodzy towarzysze!

Przynoszę od całej pokój miłującej młodzieży niemieckiej braterskie pozdrowienia dla młodych budowniczych Nowej Huty i Warszawy, którzy swoim bohaterstwem w budownictwie socjalistycznym świecą przykładem młodzieży niemieckiej w budowie nowych Niemiec.

Młodzież niemieckiej Republiki Demokratycznej, młodzi robotnicy zakładów stali, górniczy i murarzy, z zapalem pracują nad wykonaniem naszego planu 5-letniego. Młodzi bohaterowie pracy, racjonalizatorzy i przewodnicy pracy są poważani i kochani przez młodzież i cały naród. Młodzież nasza pracuje i uczy się dla sprawy pokoju i lepszej przyszłości naszego narodu.

Jesteśmy szczęśliwi, że partia klasy robotniczej, Socjalistyczna Partia Jedności Niemiec zdecydowała wcielić w życie planowe budownictwo socjalizmu.

Niech żyje przyjaźń młodzieży świata w walce o pokój!

Niech żyje silna i nierozrywalna przyjaźń młodzieży niemieckiej i polskiej!

Niech żyje bohaterowski Komsomol — przykład w budowie socjalizmu!

Niech żyją ukochani przywódcy naszych narodów Bolesław Bierut i Wilhelm Pieck!

Niech żyje Wielki Stalin!

Białystok w dniu wielkiego święta

Białystok w dniu wielkiego święta narodu polskiego, w ósmą rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN, w dniu święta młodzieży Zlotu Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej i w dniu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — przybrał odświętną, uroczystą szatę.

Budynki i ulice toną w powodzi różnokolorowych flag. Na ścianach domów widnieją portrety tow. Stalina, tow. Bieruta, tow. Cyrankiewicza, tow. Rokossowskiego, przywódców międzynarodowego ruchu robotniczego. Wszędzie rzucają się w oczy hasła witaające wielkie święto na rodzie polskiego, Zlot Młodych Przewodników i Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, uchwaloną w tym dniu przez Sejm.

Z każdą minutą na ulicach i placach ukazuje się coraz więcej ludzi. Wszędzie panuje radość, słychać wesołe pieśni, rozbrzmiewają mełodie polskich i radzieckich pieśni.

Robotnicy białostocki pełnią uczucia patriotycznej dumy ze swej Ojczyzny, nowymi wspaniałymi osiągnięciami powitali 22 lipca.

Na stadionie sportowym w Zwierzyniecu już od samego rana zbierają się tłumy białostoczian, delegacje z poszczególnych zakładów pracy. Plac w blasku słonecznym temple zapelnia młodzież i poczty sztandarowe.

Zrywa się burza oklasków, gdy na trybunę honorową wchodzi: 1-szy sekretarz KW PZPR tow. Grzegorz Wojciechowski, sekretarz propagandy KW tow. Marjan Książka, przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej tow. Mieczysław Moczar wiceprzewodniczący ZW ZMP tow. Halina Kozak oraz przedstawiciele organizacji społecznych i przewodnicy pracy.

„Święto dzisiejsze — oświadczyła tow. Kozak w swym referacie — jest świętem wielokrotnym, jest to święto wyzwolenia spod okupacji, święto wielkiej Konstytucji, której twórcą stał się naród i świętem radości młodości i siły, którego główną część odbywa się w Warszawie”.

Na zakończenie swego przemówienia tow. Kozak powtórzyła:

„Dziś nasza młodzież białostocka po przez swoich delegatów na Zlocie złożyła ślubowanie swojej Ojczyźnie że jeszcze lepiej, jeszcze ofiarniej będzie pracować nad jej umocnieniem. Nasze przyrzeczenie, które złożymy tu dziś dla Ojczyzny i tow. Bolesława Bieruta niech będzie trwa-

łe jak stal.” Po przemówieniu rozległy się okrzyki na cześć Przyjaciela i Nauczyciela młodzieży tow. Bieruta.

Zbliża się godzina 10. Na placu zalega cisza. Twarze przybijają poważny wyraz. Przez radio przemawia Prezydent tow. Bolesław Bierut. Po wysłuchaniu przemówienia i ślubowania młodzieży przebywającej na Zlocie w Warszawie odbyło się uroczyste wręczenie przodującym brygadam młodzieżowym proporców ZG i ZW ZMP oraz odznaczenia przodowników pracy z białostockich zakładów produkcyjnych.

Nagrody wręczał przewodniczący Prezydium WRN tow. Moczar.

Wręcając proporzec ZG ZMP przodującej załodze Fabryki Przyrządów i Uchwyty tow. Moczar życzył jeszcze większych osiągnięć w realizacji planów produkcyjnych i pokojowej twórczej pracy dla dobra Ojczyzny.

Proporzce złotowe Zarządu Głównego ZMP otrzymały również: Białostocka Fabryka Pluszu i parowozownia Elk, a proporzce złotowe Zarządu Wojewódzkiego ZMP otrzymały brygady młodzieżowe tokarek im. Janka Krasickiego z FPIU oraz brygady młodzieżowa Wlery Choraży z Białostockiej Fabryki Pluszu.

Odnaczeni zostali także przodujący robotnicy Białostocki odznaka Przewodnika Pracy: Antonina Bujko z BZPW Janina Kuprianowicz i Stanisław Plerog, Michał Gołosko z PKP, Walentyna Czaplik ze służby zdrowia i inni.

Po radosnej uroczystości na stadionie zebrani uformowali się w pochód i ruszyli ulicą Marcelego Nowotki. Na przedzie pochodu sztandarowe, za nim odznaczni przodownicy pracy. Nad pochodem powiewały transparenty i flagi, portrety tow. Bolesława Bieruta, tow. Stalina, przywódców międzynarodowego ruchu robotniczego.

W pochodzie lipcowym w jednym szeregu maszerowali żołnierze Ludowego Wojska Polskiego z robotnikami fabryk białostockich wyrażając tym nierozrywłą więź wojska z masami pracującymi.

W takt dźwięków melodii marsza ramie przy ramieniu robotnicy, młodzież, inteligencja pracująca, sportowcy, artyści i nauczyciele wspólnie manifestowali niezłomną wolę o zachowanie trwałego pokoju. Manifestacja mieszkańców Białostocku w dniu Święta Wyzwolenia wyraziła pokojowe dążenia mas pracujących naszego miasta.

(bn—bw)

Na cześć Zlotu i Święta Odrodzenia manifestowali mieszkańcy Elku (Telefonem z Elku)

Przed godziną 10-tą rano na plac 1 Maja w Elku zaczęła napływać młodzież i starsi robotnicy z zakładów pracy. Przybyła również 354 brygada „SP” stacjonująca w Chełcach. Manifestację zainicjował wiceprzewodniczący Zarządu Powiatowego ZMP tow. Mieczysław Panek. Mówił on o wielkich osiągnięciach ośmiu lat władzy ludowej, o szczęśliwym życiu młodzieży, o jej prawie do pracy i nauki w Polsce Ludowej, o opiece i pomocy państwa ludowego.

O godz. 10-tej około 2 tys. osób w skupieniu wysłuchało transmisji radiowej przemówienia Prezydenta tow. Bieruta oraz ślubowania młodzieży w Warszawie.

Przewodniczący Prezydium PRN Walesek wręczył przodownikom pracy książeczki PKO z premiami pieniężnymi.

Spośród młodzieży zostali nagrodzeni: Jerzy Trembacz, Jerzy Mażewski, Mieczysław Krajewski i Eugenja Krzywicka z Miejskich Zakładów Przemysłu Terenowego; Maria Dyskowska, Lucyna Sawery i Mirosława Bąglińska z roszarni; Mieczysław Skowron i Leon Witkowski —

pracownicy umysłowi z Zarządu Okręgu PGR.

Po godzinie 11-tej ruszył pochód ulicami miasta. Na przedzie orkiestra ZZK, portrety sztandarowe i zakłady pracy. Równym miarowym krokiem maszerowali junacy „SP”, wśród nich wielu przodowników pracy. Między innymi Roman Rutkowski i Kazimierz Mikołajczyk — synowie robotników.

W blasku słońca ślnia transparenty i sztandary. Lopusz smagane wiatrem szturmowały. Pochód zdała ulicą Armii Czerwonej. Przed niepełną ośmiu laty na ziemi tej oddali swe życie żołnierze radzieccy, aby wyzwolić Elk spod hitlerowskiej okupacji. Na ziemi tej od ośmiu lat powstaje nowe życie. Rozbudowuje się tu przemysł, powstaje fabryka sklejek i roszarnia lnu.

Pochód zatrzymał się na stadionie miejskim, gdzie rozegrano mecz piłki nożnej między miejscowymi drużynami Spójni i Kolejarza.

O godz. 15 odbyło się uroczyste otwarcie przystani Spójni na jeziorze elckim, a następnie zawody sportowe, występy artystyczne i zabawa młodzieżowa.

Uliczne wyścigi motocyklowe

Wczoraj w Białymstoku odbyły się uliczne wyścigi motocyklowe, w których udział wzięło 37 zawodników z całej Polski. W poszczególnych konkurencjach (od kat. 125 — 750) pierwsze miejsce zajęli: Wieteska (Bud. Katowice), Wyporek (Og. W-wa), Jestonowski (Og. Olsztyn), Stasiak (Og. Lublin) i Bączkowski (CWKS).

Szczegóły wyścigu podamy jutro.